

Z. Tóth Csaba (Pécs):

**Sárkánylovaglás – a „turáni átok”
őstörténete, adalékok a múltunk és
jövendők szellemtudományos kutatásához
(előadásvázlat)**

Csuba Ferenc táltos a sárkánnyal, népies rajz a 19. sz. második feléből,
Szűcs Sándor nyomán (Magyar Néprajzi Lexikon, 1977, S-kötet, 'sárkány' címszó)

TARTALOM

A jelenség

1. Az atlantiszi bukás és következményei – vallási-történeti kútfők (Gilgames, Hénok, Biblia, Platón, Aveszta, India, Mezoamerika)
2. Atlantisz és Ázsia: Turán, szkíták, hunok, ujjgurok, szavárdok, magyarok, mongolok
3. Sárkány és meglovaglása a magyar néphagyományban

Az értelmezés

1. Atlantisz az antropológiai szellemtudomány megvilágításában (GA 13, 93a, 104, 105)
2. Atlantisz, Ázsia, Amerika, a mexikói misztériumok (GA 171, 178)
3. „Atlantisz” a mába ér? (GA 167, 193)

Zárszó

Mottó:

„Az óriások pedig, akiket a szellem és a hús közösen nemzett, akiket a földön gonosz szellemeknek hívnak, lakjanak a földön, az legyen otthonuk.... A gyilkosság és a romlás és az óriások halálának napjától kezdve, mivel a gonosz szellemek az ő húsukból származtak, legyenek a pusztulás és álljanak törvényen kívül, halmozzanak bünt bűnre, a nagy ítélet napjáig, amikor a világ forgása véget ér és megáll.” – Hénok Könyve (ford. Hamvas B., 1945, ld. R.H. Charles, 1912, Book of Enoch, 15,8-11, 16,1.)

„...nemcsak az égi haza dicsőségét kell megmutatni, hanem azt is fel kell tártani, hogy életünk útján az ősellenségnek hány kísértése rejlik.” – Gyöngyösi Gergely, OSPPH: Összefoglalás (Epitoma, IV., 1514 k., Bp., 2011., kép: az iráni őskirály, Jima harca a sötétség szellemével, Ahrimánnal, Sahname, ford. Devecseri G.)

A j e l e n s é g

1. Az atlantiszi bukásról és következményeiről

Enoch

6,7., 69,2 (víziók): angyalok (gör. *gregoroi*, „örzök”, Dán. 4,10, 14, 20) köztük **TURIEL** = *Isten sziklája* (vö. Tura, Turán); **7,1**: utódokat nemzenek az emberek leányaival, tanítják az embereket (pl. *fegyverkészítés, varázslás, gyökerek, fák metszése*), utódaik „*óriások*” (gör. *gigantes*, héb. *nefilim* = bukottak), felfalják az embereket, állatokkal fajtalanzkodnak; **15,8-11, 16,1**: *szellemük tovább él*; **86,3-6**: *csillagok* földi *bikává* változnak; **87,2**: *hét égi lény*, mint a fehér emberek; **90,21**: *csillagok* alászállása, nemiszervük a lovakéhoz hasonló; *özönvíz* (ford. Hamvas B.)

Biblia

1.Móz. 6,1-8: az Isten fiai (*Bni Elohim*) bemennek az emberek leányaiba; az Úr (*Jehova*) 120 évben korlátozza az ember életkorát; ekkor, és ezután is, „*óriások*” (héb. *nefilim*) élnek a földön; ezektől (v. Isten fiaitól?) származnak az „*erősek*” (*gibbórim*), és „*híresek*” (*ansej ha-sem*); az emberek *gonosszá* válnak a földön, s az Úr (*Jehova*) elhatározza, hogy mindent elpusztít; Noé, bárka, *özönvíz* (sumér-babiloni, kánaáni hagyományok, Eliade, Vall. hied. I., Popol Vuh, etc)

Platón

(i.e. 360 k., *Timaios*, *Kritiasz*, egyiptomi források alapján): kb. 9000 évvel korábban „Héraklész oszlopaitól” (Gibraltári-szoros) ny.-ra, az óceánban létezett egy nagy *sziget* (*Atlantida*, „atlantiszi”) és több kisebb; a szigeten egy birodalom volt (kaszttrendszer), s a lakói megtámadták az akkori Európa, Afrika területén élt népeket, de az athéniai ősei visszaverték őket; később nagy *földrengések és áradások* pusztították el a szigetet (egyiptomiak több világvégéről, újrakezdésről tudtak)

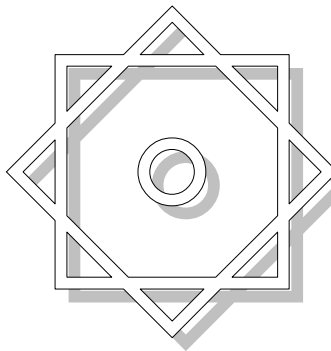
Bundhahisn

(AD 3-8. sz., ősi iráni hagyomány alapján) **22. feje.**: „a *Gonosz Szellem* [ti. Angra Mainju, *Ahrimán*] behatolt [a teremtésbe], és összekeverte a *kártékony* teremtmények (köztük a *sárkány*, a két- és hétfejű ‘*azdahak*’) mérgét, a *bűn* következményét... a vizekkel, a földdel és a növényekkel... És a *nagy vízözön* idején..., mint mondják, ezek elpusztultak.” „A *sárkányokról* azt is tartják, hogy általuk van a sok *gonosz tudás*, ami előidézi a bűnöket” (Great Bdh., ford. B.T. Anklesaria, Bombay, 1956)

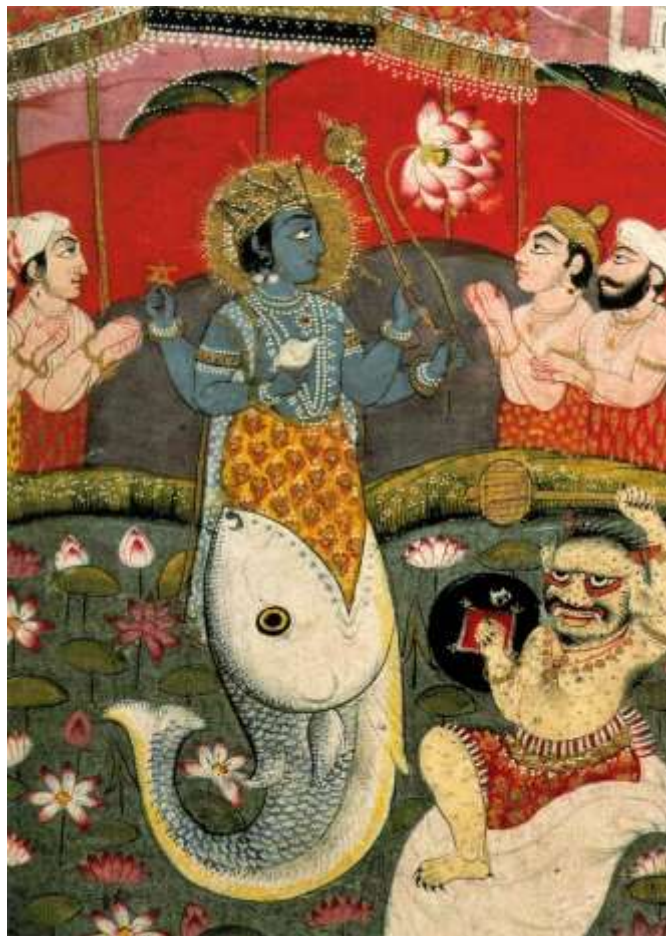
Sahname

TÚR (Tura), a legidősebb fia Firedúnnak (Thraetaona) ősiráni királynak; Túrtól származnak a *turániak* (vö. *Góg, Magóg* északi népei, ld. *Hahya, Mahaway*, Óriások könyve, Qumrán, manicheusok), *Togarmah háza* (Biblia), részben valós népnevek a szkíták, turániak elő-ázsiai betörései idejéből, i.e. 8-6. sz.; Firedún harca a *babiloni* démoni királlyal, *Dahákkal* (Azi Dahaka), legyőzi, s megkötözi egy hegy mélyén (Királyok könyve, ford. Radó Antal)

Néhány vízözön-történet

India (Visnu)
Bundahisn (Aveszta)
Gilgames XI.
Hénok Apok.
Genezis (1.Móz. 6)
Platón: Timaios, Kritiasz
Cod. Chimalpopoca (azték)
Popol Vuh (maja-kicse)

Visnu első megtestesülése (avatára), egy hal (matszja) alakjában megmenti az emberiséget a vízözöntől (Shatapatha Brahmana, 1.8.1, Vishnu Purana, és Indiai regék, Baktay E., Bp., 1977, 35)

Bundahisn (iráni Aveszta)

22. fej.: „a **Gonosz Szellem** [ti. Angra Mainju, Ahrimán] behatolt [a teremtésbe], és összekeverte a kártékony teremtmények [köztük a **sárkány**, a két- és hétfejű '**azdahak**'] mérgét, a **bűn** következményét... a vizekkel, a földdel és a növényekkel... És a **nagy vízözön** idején..., mint mondják, ezek elpusztultak.” „A **sárkányokról** azt is tartják, hogy általuk van a sok **gonosz tudás**, ami előidézi a bűnöket...” (AD 3-8. sz., ősi iráni hagyomány alapján, Great Bdh., B.T. Anklesaria, Bombay, 1956, ford. Z.T.Cs., ld. még Sahname)

A sumér Gilgames-eposz vízözön-története

XI. tábla: „...**özönvizet** támasztaniok tetszett akkor az isteneknek...” (p.148), „építs erős **hajót**” (149), „Mikor a hajnalfény felizzott, az ég aljáról **barna felhő** kúszott föl egyre magasabbra... Ninurta **gátakat szakított** s az Anunnakik fölemelték a **pokol-sercegésű fáklját**, hogy az országot **láng eméssze!**... Álló napig zúgott-morajlott a déli **szél**, sziklákat döntött, sarkát a **víz** szügyébe vágta s korbácsával habosra verve addig üzte-hajtotta, míg csak **ágaskodva a hegyre nem tört**. Zilált sörényű harci ménként szembeszökve, vadul sodorva, **hullám** zúdult az emberekre, akik **lentről mindegyre följebb szöktek az ár elől** s a csúcson tehetetlenül megrekedtek. **Fojtó gőzök** lepték el őket; olyan **sötét** volt, mint a zsákban; a fellegtől és szélzúgástól nem látták, nem hallották egymást s oly sűrű homály takará el a földet, hogy az istenek se tudhatták, mi történik ott lenn...” (Gilgames, Agyagtáblák üzenete, 151, ford. Komoróczy G., 1966)

Vízistenek (fent), halemberek (lent, ld. Oannes mondája) elő-ázsiai pecséthengerekről (W.H. Ward: *The Seal Cylinders of Western Asia*, 1910, 374, 385)

Hénok Könyve

(Az „alászállt”, „bukott” angyalok vezetői:) „. . . Semiaza, Arathak, Kimbra, Sammané, Daniel, Arearos, Semiel, Iomiel, Khokhariel, Ezekiel, Batriel, Sathiel, Atriel, Thamiel, Barakiel, Ananthna, Thóniel, Ramiel, Asael, Rakiel, Turiel.

Ezek és a többiek velük együtt mind asszonyokat vettek maguknak és mindegyik választott a maga számára és meglátogatták őket és egyesültek velük. Megtanították őket a varázsszerekre és a varázsszavakra és megmutatták, miképpen kell növényeket és gyökereket szedni.

Az asszonyok pedig teherbe estek és hatalmas **óriások** szültek, akiknek magassága háromezer rőföt is meghaladta. S ezek az emberek minden vagyonát felfalták, amíg már senki sem tudott mit enni. Ekkor az óriások megharagudtak rájuk és elkezdtek az **embereket enni**. És elkezdtek vétkezni a madarakkal és az állatokkal és a csúszómászókkal és a halakkal és felfalták egymás húsát, egymás vérért pedig megitták. A föld pedig e törvénytelenység láttán jajveszékelní kezdett.

Azael pedig megtanította az embereket **kardot és kést, pajzsot és vértet** készíteni és megmutatta nekik az ércet és az ércből való munkát és karkötőt és ékszert és a mesterséget, hogyan kell a szemeket festeni, miképpen kell a szemöldököt kirajzolni és megmutatta a ritkábbnál ritkább és drágábbnál drágább köveket és festékeket és cserére alkalmas dolgokat.

A földön pedig nagy és **szörnyű istentelenség** terjedt el és az emberek lealacsonyodtak és útjaikon, mint az eszevesztettek tévelyegtek . . .” (ford. Hamvas B. 1945, ld. még Jubileumok könyve, Óriások könyve, kumráni és manicheus töredékek, utóbbiról W.B. Henning)

14

መጽሐፈ: ሂኖን:

VI. 6—VII. 1.

ወጸው-ፀዎ: ለ* ደብረ: ለርግን: ለስመ: መሐሉ: ለቶ: ወሐው-ገዝ: በበደናፒሆሙ: 7. ወዝንቱ: ለስማፒሆሙ: ለመላእክቲሆሙ: ወሚላዛዝ: ምንቱ: ወ-እቱ: መልእኮሙ: *አራኪበራማኤል: ኮከብኤል: ማሚኤል: ራማኤል: ዳንኤል: ኤዘቄኤል: በራቂያል: ለሳኤል: ለርማርስ: በጣርኤል: ለናንኤል: ዘቂኤል: ስምሰፔኤል: ስተርኤል: ጦርኤል: ፖምያኤል: ተራራዝያል: ለሱ: ለመንቱ: ሀበደተ: ዓወርተ: ዚእሆሙ: VII. (እሱ: ወ*ባፀዳን:

ጦርኤል

VI. 7—VII. 1.

ENΩX

15

G^s

7. Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα¹ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν· Σεμιαζά, οὗτος ἦν ἀρχων αὐτῶν· Ἀραθάκ, Κιμβρά, Σαμμανή, Δανειήλ, Ἀρεαρώς, Σεμιήλ, Ἰωμειήλ, Χωχαριήλ, Ἐζεκιήλ, Βατριήλ, Σαθιήλ, Ἀτριήλ, Ταμιήλ, Βαρακιήλ, Ἀνανθνά, Θωνιήλ, Ῥαμιήλ, Ἀσεάλ, Ῥακειήλ, Τουριήλ. 8. οὗτοί εἰσιν ἀρχαὶ αὐτῶν οἱ δέκα².

G^a

7. Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων αὐτῶν· α' Σεμιαζās, ὁ ἀρχων αὐτῶν, β' Ἀταρκούφ, γ' Ἀρακιήλ, δ' Χωβαβιήλ, ε' Ὁραμμαμή, ς' Ῥαμιήλ, ζ' Σαμψίχ, η' Ζακιήλ, θ' Βαλκιήλ, ι' Ἀζαλζήλ, ια' Φαρμαρός, ιβ' Ἀμαριήλ, ιγ' Ἀναγημάς, ιδ' Θανσαήλ, ιε' Σαμιήλ, ις' Σαρινās, ιζ' Εὐμιήλ, ιη' Τυριήλ, ιθ' Ἰουμιήλ, κ' Σαριήλ.

Részlet Hénok Könyvének etióp és görög nyelvű változataiból (Giza, Syncellus), az angyalnevekkel, kiemelve Turiel nevét (R.H. Charles, 1906, 1912, www.archive.org)

Genezis Könyve

1.Móz. 6,1-7. „Lőn pedig, hogy az emberek sokasodni kezdenének a föld színén, és leányaik születének./ És láták az **Istenek fiai** (*B'ni Elohim*) az emberek leányait, hogy szépek azok, és vevének magoknak feleségeket mind azok közül, kiket megkedvelnek vala./.../ Az **óriások** (héb. *nefilim* = bukottak) valának a földön abban az időben, sőt még azután is, mikor az Isten fiai bemenének az emberek leányaihoz, és azok gyermekeket szülének nékik. Ezek ama **hatalmasok** (héb. *gibbórim*), kik eleitől fogva **híresneves** (*ansej hasem*) emberek voltak./ És látá az Úr, hogy megsokasult az ember gonoszsága a földön, és hogy szíve gondolatának minden alkotása szüntelen csak gonosz./ Megbáná azért az Úr, hogy teremtette az embert a földön, és bánkódék az ő szívében./ És monda az Úr: **Eltörlöm az embert**, akit teremtettem, a földnek színéről; az embert, a barmot, a csúszómászó állatokat, és az ég madarait; mert bánom, hogy azokat teremtettem.” (Károli-fordítás, ld. eredetiben Biblia Hebraica Stuttgartensia)

Kánaáni őslakók a zsidók bevándorlása előtt (1.Móz. 15,19):

Óriás termetű kánaáni őslakos népek (ld. az *atlantiszi* romlásról, amikor angyali lények fogantak meg a földi nők magzataiban, majd óriásokká növekedtek, 1.Móz. 6,4. *nefilek/nefilim*, *mylpn*, = bukottak, de óriásoknak fordítják, holott óriás = *refaim*, *myapr*, ld. még 1.Móz. 15,12, *naflah*, *gadolah nófelesz*, 4.Móz. 13,33-34., *nefilim*, és Ezék. 30,13,16, *Nóf* földje, 32,27, *gibbórim nóflim* = erősek; vö. Book of Enoch, 7,5, 86,3-4, ford. R.H. Charles, 1906, 1912; ezek a „bukott” angyalok és „utódaik” különféle dolgokra tanították az embereket, ami aztán nagy romlást, öldöklést eredményezett az atlantiszi korban, a végén „özönvízzel”, s az egyik ilyen „bukott” angyal neve **Turiel**, „Isten sziklája” volt, akiben a későbbi **Turán, a turáni népek** ősgéniuszát, kútfejét láthatjuk, ld. még Book of Jubilees, 5., 7. fej., Aveszta, Sahname):

Emim/Emek = myma (5.Móz. 2,10-11, 20-21, 3,11, 4,47)

Anaqim/Anákok = myqnu (4.Móz. 13,23, Józs. 11,21, 12,4, Anák fiai Achiman, Sesai, Talman 4.Móz. 13,23)

Zamzumim/Zamzumok = mymzmz (5.Móz. 9,2)

Góliát = tylg (1.Krón. 20,4-8, Elhanán, Jair fia megöli a gáthbeli Lakhmit, a Góliát atyafiát, 1.Sám. 17,4-50, Dávid és Góliát, 2.Sám. 21,18-19, Elkhanán, a betlehemi Jaharé Oregim fia megöli a gitteus Góliátot; ld. ytg, gúti ősnép?)

Egyéb kánaáni népek:

Emoreusok =

Girgazeusok =

Jebuzeusok =

Kadmoneusok =

Kananeusok =

Keneusok = ynyq (k-i-n-i, 1.Móz. 15,19, nincsenek kapcsolatban a midianitákkal)

Kenizeusok =

Khitteusok = ld. fent, hatti, hettita

Khivveusok =

Perizeusok =

Refeusok = rafah, refaim, ld. óriások

A Góg és Magóg személynevek „geneziséhez”:

Agág, Agági = ygga (a-g-g-i, 4.Móz. 24,7., 1.Sám. 15,32, Eszt. 3,10; v.ö. akkád? Agade?)

Góg = gwg (g-o-g, Ezék. 38,1, 14, 16, 18, 39,1-6, 11, 14-15, etc., de zsidó név is, 1.Krón. 5,4)

Gójim, gójok, népek, nemzetek = mywg (g-o-i-m, gör. ethné, lat. gentes, gentiles)

Magor = rwgm (m-g-o-r, Jerem. 20,3, héb. 'félelmetes')

Óg = gwu (a-o-g, Bászán királya, óriás termetű, 5.Móz. 3,11. etc.; v.ö.)

Togarmah háza, a messzi északról = hmrgt (t-g-r-m-h, Ezék. 27,14., 38,6., v.ö. Ptolemaios, Orosius: Ottorokora város és folyónevéből? Vö. otur-ogur = 30-ogur, tokur-ogur = 9-ogur)

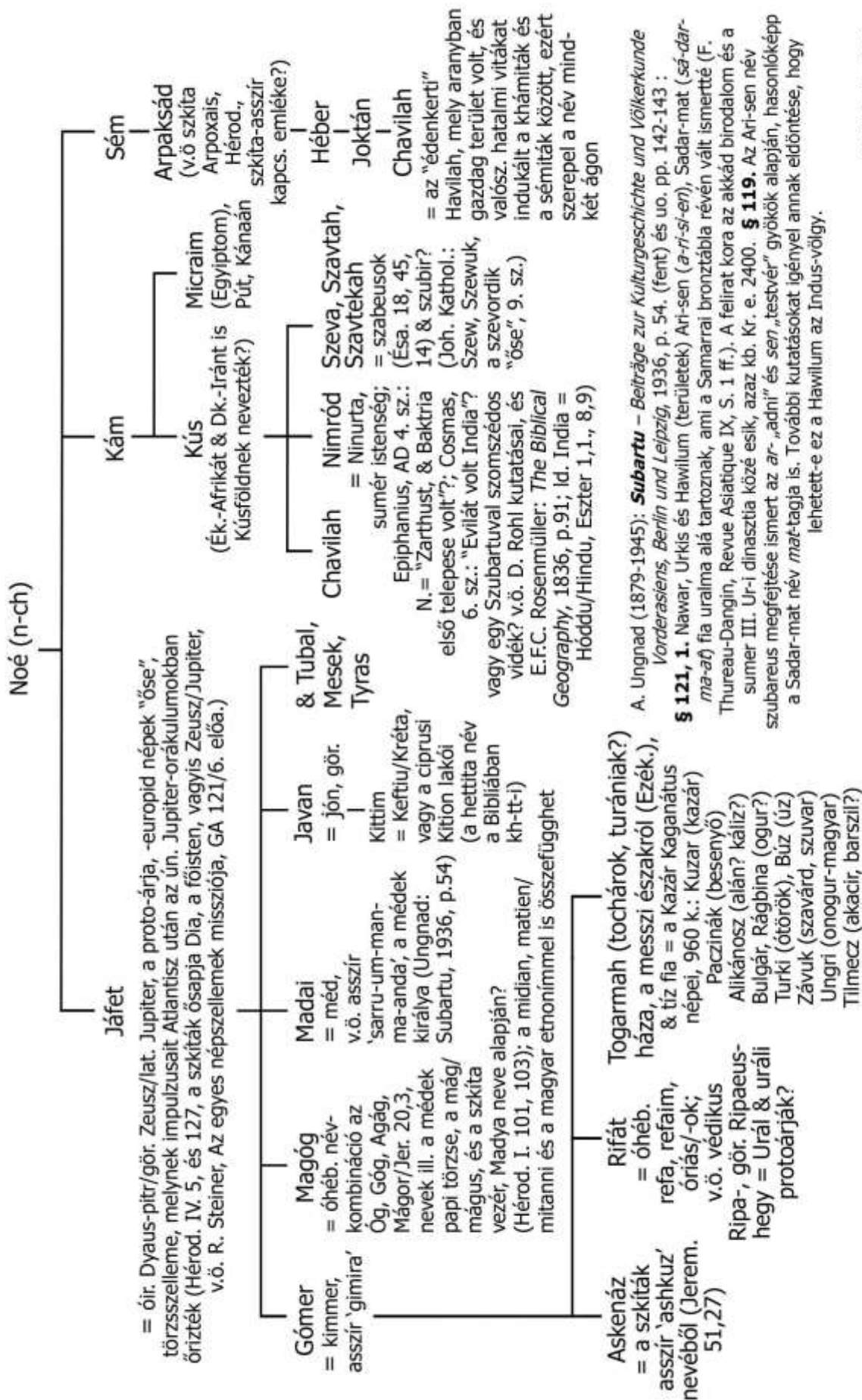
Gáza = hzu (A-z-h, 1.Móz. 10,19, 5.Móz. 2,23, Józs. 10,41, miért nem g-vel?)

Gomora = hrnu (A-m-r-h, 1.Móz. 19, miért nem g-vel?)

Kronosz felfalja fiait (Goya festménye)

A népek leszármazása a Bibliában, a babiloni őshagyomány és az i.e. 8-6. századi népmozgalmak alapján (1.Móz. 10. & próféták)

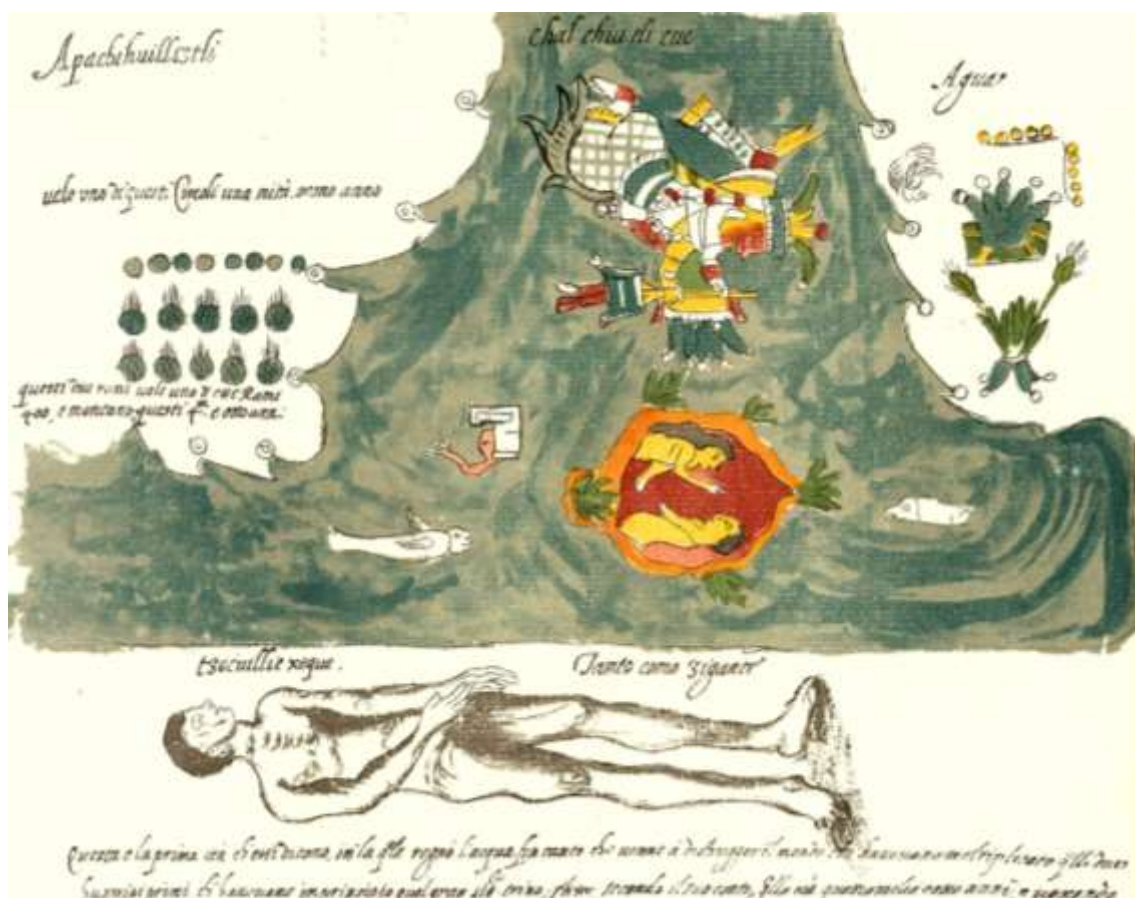

Platón hagyománya

Timaios: „...9000 évvel ezelőtt ...volt itt egy **sziget** a szorossal szemben, melyet ti Héraklész Oszlopainak neveztek (Gibraltári-szoros). Ez a sziget nagyobb volt, mint Líbia és Ázsia (ti. Kisázsia) együttvéve, és mellette voltak más szigetek, és ezekről átkelhetél a szemközi kontinensre, amelyet az igazi óceán körbevesz; mert ez a tenger, amely Héraklész Oszlopain innen van (Földközi-tenger), csupán egy öböl, keskeny bejáráttal, de az a másik az igazi tenger, és a földet, melyet körülvesz, a leginkább lehet határtalan kontinensnek nevezni. Mármost, ezen az **atlantiszi** (Ατλαντιδα) szigeten volt egy nagy és csodálatos birodalom, amely az egész sziget felett uralkodott, és sok más sziget felett is, túl a kontinensen, továbbá az atlantiszi emberek alávetették Líbia részeit Héraklész Oszlopaitól innen, egészen Egyiptomig, és Európa részeit egészen Tyrreniáig... De azután pusztító földrengések és áradások történtek,... és **Atlantisz szigete... eltűnt a tenger mélyén...**”

Kritiasz: (Atlantisz szigete egy mintakirályság volt) „...De midőn az isteni rész tünedezett bennük, mert gyakran és sok halandó elemmel keveredett, s túlsúlyba került az emberi jelleg,... **elkorcsosultak**,... Zeus, minthogy meg tudja látni az ilyesmit, észrevette, hogy e derék nemzetiség ilyen nyomorúságos állapotba jutott, s **büntetést** akart mérni rájuk, hogy észre térve mértéktartóbbak legyenek... (a szöveg vége elveszett, ld. Platón összes művei, 1984)

Azték vízözön-monda

A jelenlegi világunkat megelőző „Négy Víz” (Nahui Atl) nevű világkorszak ábrázolása egy „cunamival” és egy óriással (Codex Ríos, vagy Cod. Vaticanus 3738 A, fol. 4v, a 4. kort az olasz másoló tévesen „prima eta”-nak nevezte, vö. Cod. Chimalpopoca)

Cod. Chimalpopoca, § 10-11, a legutóbbi „vízözön” említésével (nahua-latin ford., jegyz. Dr. W. Lehmann 1906, www.persee.fr, új ford. Bierhorst 1992, az „Öt Nap” korszakáról, ld. azték *atl* = víz, *atlautli* = vízmosás, kanyon: innen a gör. *Atlantis*z név? vö. Platón: Kritiasz szerint „Poszeidón”, a tengeristen volt Atlantisz főistene):

„Ezt a napot *4 Víznek* nevezték. És 52 évig mindent víz borított. Ezek az emberek a negyedik (korszakban) éltek, a 4 Víz Nap korában. És 676 évig éltek, és vízbefúltak, hallá változtak. Az egek leszakadtak. Az emberek elpusztultak egyetlen nap alatt. És ezek a *4 Virágot* ették, ez volt az eledelük. És az évük *1 Ház* volt. És a 4 Víz jele napján pusztultak el. Minden hegy eltűnt. És a víz 52 évig elborított mindent. És amikor az idő elérkezett, Titlacahuan parancsot adott Tatának és feleségének, Nenének, és azt mondta nekik, „Törődjétek a túlélésetekkel. Vájjatok ki egy nagy ciprusfát, és amikor elérkezik Tozoztli (április) és az egek leszakadnak, menjetek be (a kivájt csónakba).” (75:34-44, vö. 2:24, „dragonfly nymphs” & nephilim)

Az azték „Öt Nap” korszakolás

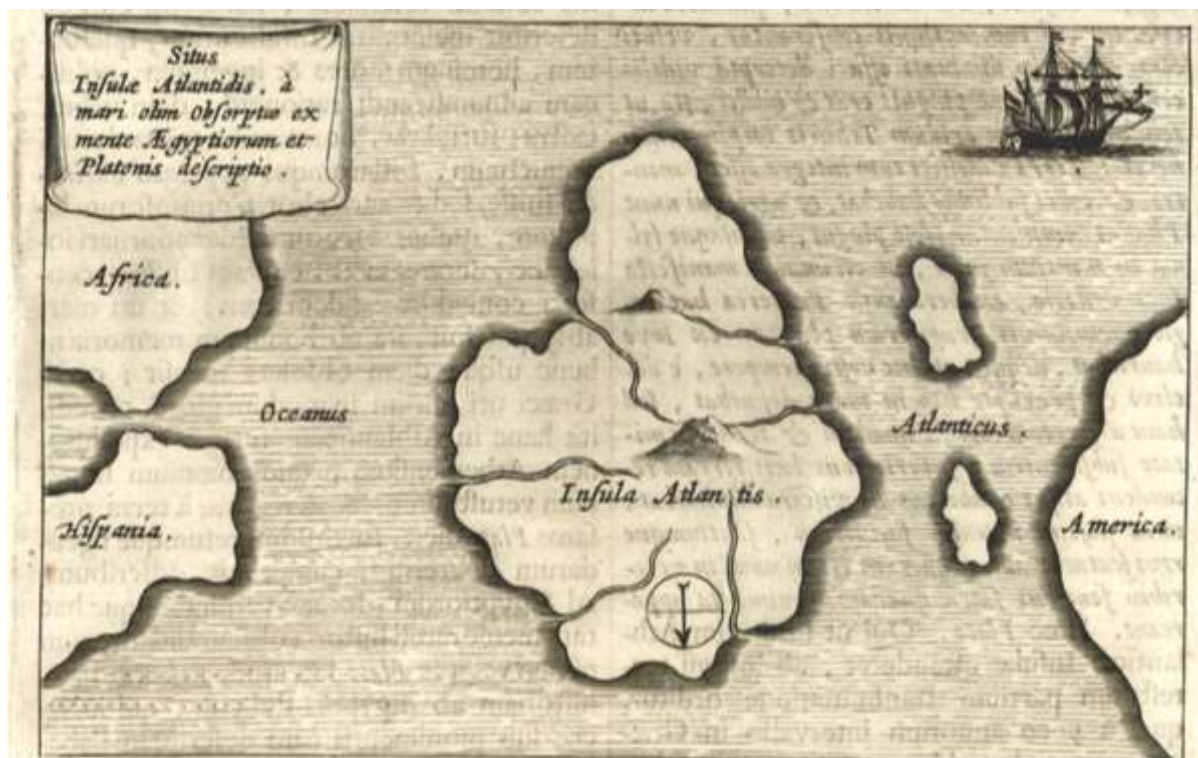
- **Négy Jaguár Nap** (*Nahui Ocelotl*) – a föld lakói óriások voltak, akiket felfaltak a jaguárok, s a világ így pusztult el.
- **Négy Szél Nap** (*Nahui Ehécatl*) – a föld lakóit majmokká változtatták az istenek, s a világot hurrikánok pusztították el.
- **Négy Tűzeső Nap** (*Nahui Quiahuitl*) – a föld lakót tűzözön pusztította el, csak a madarak éltek túl (vagy az emberek madárrá változva).
- **Négy Víz Nap** (*Nahui Atl*) – ezt a világot áradás pusztította el, és a föld lakói hallá változtak. Egy emberpár megmenekült, de kutává változtak.
- **Négy Földrengés Nap** (*Nahui Ollin*) – jelenlegi világunk, melyben élünk. Ezt a világot földrengések fogják elpusztítani (vagy egy nagy földrengés); ld. a négy korszak hieroglifái a híres azték Nap-kövön, és Cod. Vat. A, fol. 3v-7r, www.famsi.org; az öt korszak egyezik a szellemtudomány eddigi világkorszakaival: Poláris, Hyperbor., Lemúria, Atlantisz, & mai; ld. a mexikói Naptárkő közepén az 5 Nap)

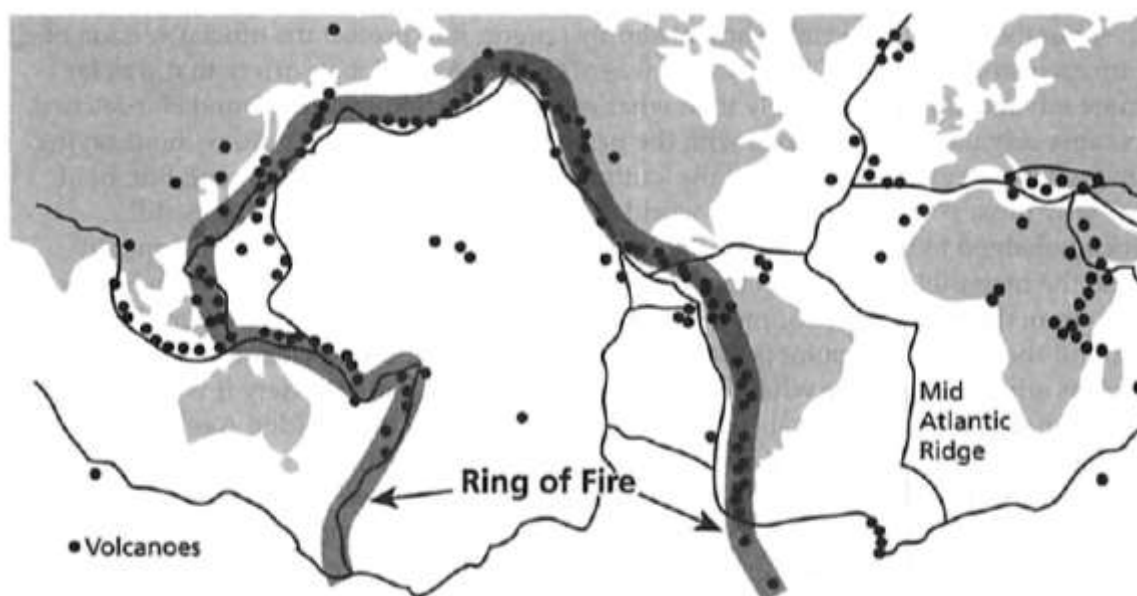
Maják

Cod. Dresd. fol. 78, melyet tévesen egy „2012-12-21.-i világvégével” kapcsolatban emlegettek a mai „álmogyarak”, médiák (vö. a maja-kicsék „keletről”, a tengeren túlról” érkeztek, **Popol Vuh** 1984, 7, 96-97, 132-133, és A.J. Christenson kicse-angol kiadása 2003; a majáknál a négy közül az *első* teremtetési korszakot zárja le egy vízözön, és az ötödik emberiség a jelenlegi, PV 1984, 137; ez utóbbi is megegyezik a szellemtudomány világkorszakaival)

Atlantisz elképzelt ábrázolása A. Kircher művéből (raremaps.com); az Atlanti-óceán mai szigetei (Azori, Madeira, Kanári, etc.) a jégkorszaki olvadás utáni nagy áradásokkal kerülhettek jobban víz alá (kb. 120 m-t emelkedett a tengerszint azóta)

Földünk kéreglemezőnek törésvonalai és az ún. „tűzgyűrű”, melyek mentén fokozott vulkanikus tevékenység jelenik meg; ezek is magyarázhatják az atlantiszi kontinens egykori katasztrófáját, amellett, hogy figyelembe kell venni a tengerszint drasztikus emelkedését a jégkorszak után, ahogy ezt a tudomány már ismeri (ld. még ősváros az indiai Cambay-öböl alatt, a Cosquer-barlang Marseille-nél, vagy a fekete-tengeri leletek)

2. Atlantiszi-ázsiai párhuzamok

Hénoch, Biblia:

- Isten fiai, „bukott angyalok” + földi nők a vízözön előtt (*nefilim, gibbórim, ansej ha-sem* = bukottak, erősek, híresek, „óriások”, emberevés, fajtalankodás állatokkal, találmányok, mágia; ld. Óriások könyve: *Ohya, Hahya, Mahaway* = Óg, Góg, Magóg)

Hunok (kín. *hsziungnu*):

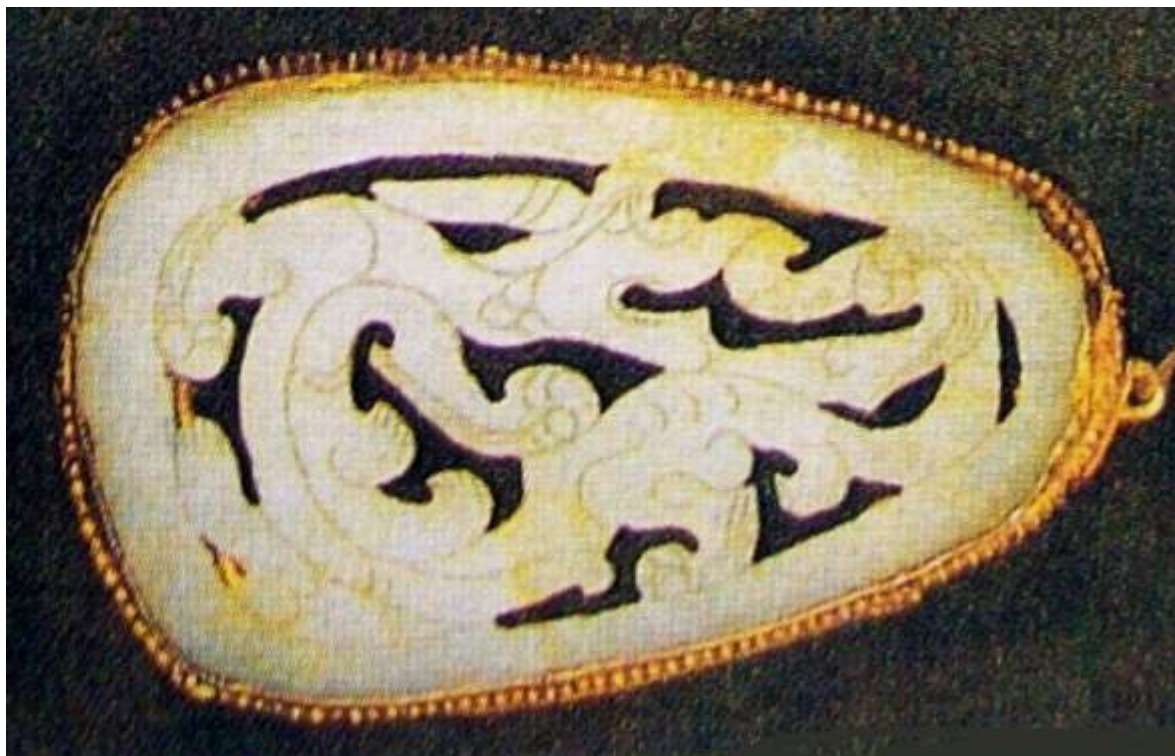
- „Égből bukott sárkány” egy medencében a fejedelem székhelye előtt, innen a hely kín. neve: **Lung-cseng**, Sárkány Háza (*Hist. of Civiliz. of Cent. Asia*, vol. 2, 1994, N. Ishjams, és Bichurin 1851, Pulleyblank 1962, P.B. Golden 2011, 294), ld. Kao-cső/ogur-hun szövetség, és a szkíta, szarmata sárkányos zászlók

Ujgur falfestmény (Bezeklik 9.):

- Sárkányok egy medencében (Z.T.Cs.: 8-10. századi ujgur falfestmények, 2017, és Le Coq: *Chotscho*, 1913, www.dsr.nii.ac.jp) Ujgur = ogur, oguz, ld. a honfoglaló „hét-magyarok” 5 török nevű törzse („hungarok”)

Balra: Ujgur falkép részlete, 9-10. sz., Bezeklik, 9. sziklatemplom (Le Coq, Taf. 32, vö. ujgur manicheizmus, 763-1028), fent: himzett sárkányábrázolás selyemanyagon egy Noin Ula-i hun vezéri sírból, eredeti színezése bíborvörös volt (C. Trever: *Excavations in Northern Mongolia*, Pl. 16, 1932, kiemelés Z.T.Cs.)

Hun sárkányos fülbevaló, fehér jáde, arany golyósoros keretben, Ordosz, i.e. 4-3. század (Érdy: *A hun lovastemetkezések*, 2001, p. 214)

1. A régi hun főváros, Lün-csen, „Sárkány Háza”, Mongólia, Ulanbatortól nyugatra (térképen Lün, Lüngein), 2. a kínai Csaojang neve Longcseng volt AD 342-től, átmenetileg (Wikipedia)

Szkíta-szarmata sárkány-ábrázolások, Délkelet-Európa, i.e. 4-1. sz. ,
jobbra: Sulimirski, 1970, 34. tábla

Szkíta, szarmata sárkányos zászlók

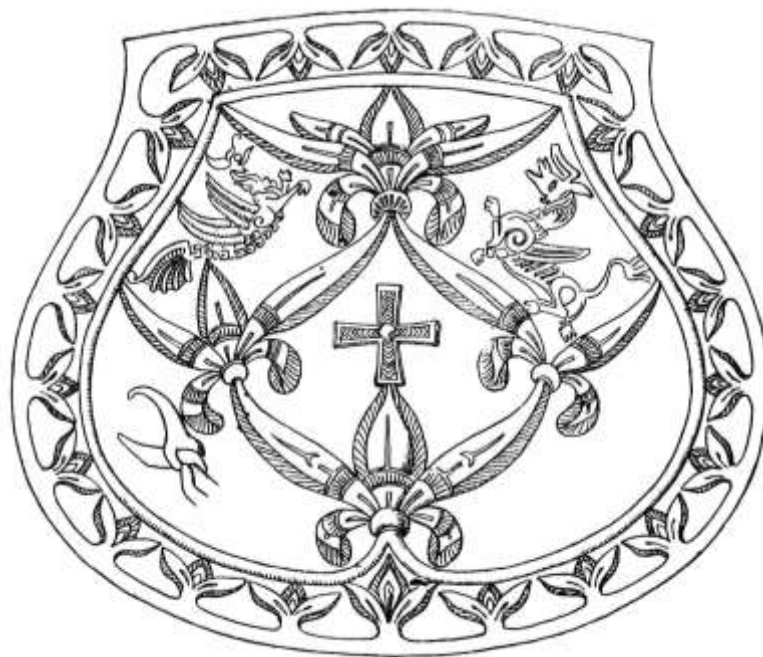

Balra: Orlati övcsat, Szamarkand térségéből, AD 2-3. sz. (M. Mode, www.transoxiana.org), jobbra: a chesteri kőfaragvány rajza (vö. C. Dio, *Hist. Rom.* 71,16, AD 174, alföldi szarmata lovasok Britanniába küldéséről, ld. még Arrianus: *Tactica*, 35, Tély, reprint, p. 95)

Szkíta-hun-szarmata sárkányos zászlók az európai keresztény kultúrkörben (fent: Suite Vulgata, BL Add. 10292, jobbra Szt. Galleni Zsoltároskönyv, 9. sz., p. 140, Zsolt. 60,2; nem kizárt, hogy a kalandozó magyarok zászlói ihlették a könyvfestőt)

A Tiszabezdédi tarsoly (Huszka), a keresztet leszámítva a legközelebbi párhuzama a bezekliki ujgur falkép sárkányos-életfás ábrázolásának, s egyúttal a mongóliai hunok „atlantiszi” misztériumának (vízszellem/sárkány, növény, termékenység)

Atlantisz, Turán, szkíták, szavárdok, magyarok

TURIEL

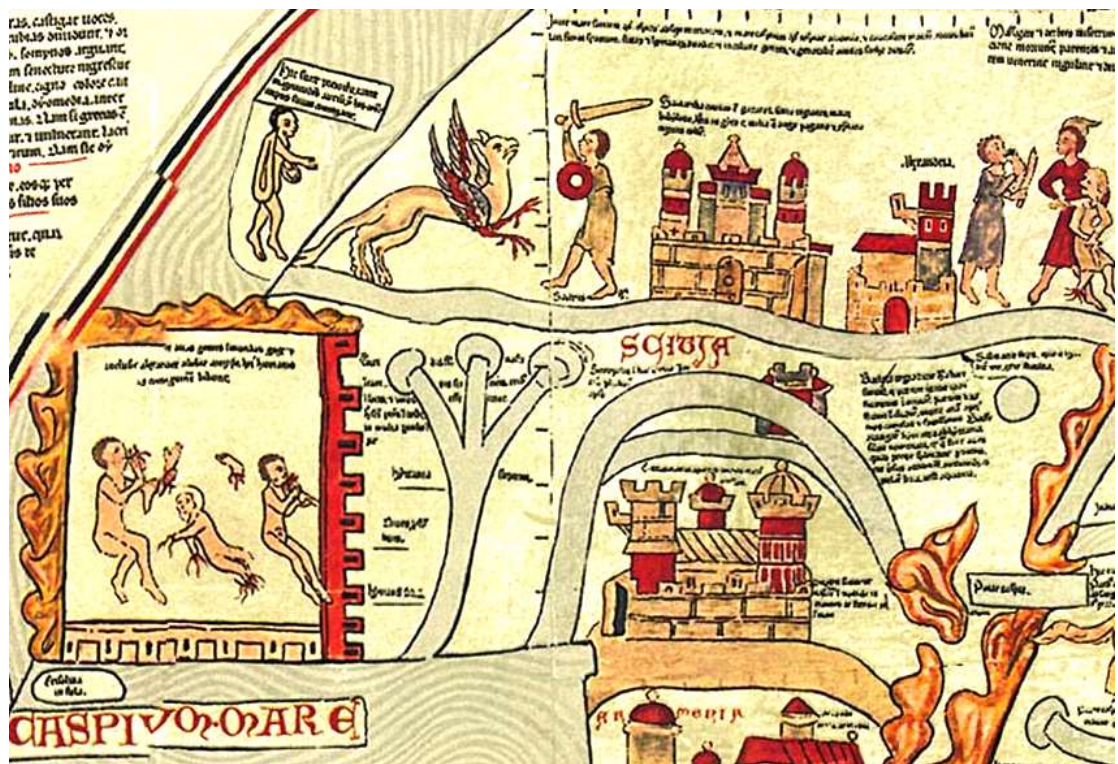
= „Isten sziklája”, bukott angyal, nefilim, óriások, híresek és hatalmasok, első találmányok, emberevés, fajtalankodás az állatokkal is, romlás Atlantiszon (1.Móz. 4,17-20-22., 6,2-4, Enoch Könyve, Jubileumok Könyve, Platon, Popol Vuh, aztékok, RS GA 13 alább)

TURA, TURÁN az ősiráni király, Thraetaona idősebb fia (Hérod., szkíta Targitaos, és a kígyótestű és vízistennők), „turáni gyilkosok” vs Irán, Zarathustra (Aveszta, Sahname), „ősnyelv” kora, Turiel = Turán? azték Tollan? maja Tula?

„ISSZEDON SZKÍTÁK” szavárdok, szabirok (Hérod.? szubartuiak?) Itkul-kultúra az Iszety-folyónál, az Uráltól keletre, letelepedett életmód, fejlett fémipar, emberevés (Z. Tóth Cs.: *Isszedónia* 1-2., 2013, 2016, *Erődvarosok országa az Uráltól keletre*, 2016), eleve a magyarokkal, v. mi később csatlakoztunk? (i.e. 6-5. sz., gorokovói „szakák”?)

SZOBER, SZAPER NÉP Szibéria névadói, emberevés, lovasíjászat, sáncerődök, ezüst neve (hanti, manysi énekek, Z. Tóth Cs: *Az Aranyfejedelem éneke*, Életünk, 1999/6); ld. vízözönmonda az obi-ugoroknál is

„SZAVARTI ASZFALI” régi nevünk (DAI 38), Turul-, és Csodaszarvas-monda ősi, „szo-domita” jellege, Álmos feláldozása (Anon. 13, Kép. Krón. 28), & valósz. megevése (Regino 889), Bulcsú vérvivása (Kézai 33; hunokról Dasxurantsi, szírek, avarokról Einhard), & népmeséink

Szkitia és emberevő lakói (Katalán világtérkép, 15. század, antik szerzők nyomán, Wikipedia)

Azték kannibalizmus, Cod. Magliabecchiano, 73

„Atlantiszi” kultuszaink emlékei

Kép. Krón. 28.: „Álmost ölték Erdélyországban, mert nem hetett be Pannóniába.” és uo. 60., vezér szavai: „Mi Isten ostora vagyunk... Elöttem mégy és szolgám szel a másvilágon.” (vö. uo. 63., „mi csak azt akarjuk inkább megírni, amit más írók mellőztek”; vö. lóaldozatok szerepe a túlvilági hiedelmekben)

remur. Quare ei. Tu pib ante me nichiqz malo sclo eis seruiamus. Et nãqz fides

meg-
me-
Lél
le-

A szkíta istennő

A szkíta eredetmondákban folyóistennő, kígyódémon (Hérod. IV.5., és 9.)

„...főként Vestát tisztelik (házitűzhely, család istennője),... akit Tabiti-nek neveznek”
(Hérod. IV. 59, vö. hettita Hebat)

Szkíta tegezdísz, Krím-fsz., i.e. 4-3. század, a szkíta eredetmítosz egyik ábrázolása: a sasszerű, jupiteri „magasabb fórum” legyőzi a „jobb és baloldali” sárkányokat (vö. a gyermek Heracles a két kígyóval, Perseus és a Medusa)

A szkíta eredetmondák

- *Hérod.*: Jupiter/Jáfet/Zeusz oo Borysthenes/Hylaeum **vízistennője** (Dnyeper/Krím, vö. Plin. IV.83):
 1. Targitaos, 2. „Heracles”, és fiaik:

1.a) Lipok auchaták	1.b) Arpok katiarok/traspisek	1.c) <u>Kolak</u> paralátok
------------------------	----------------------------------	--------------------------------

 (2. agathyrsok, gelónok, szkíták/szkolotok)
- *Diod. Sic.*: Scythes fiai Pales, Napes (uo. hyperboreusok, amazonok, szkíta-szarmata királynők, Abaris, 19 éves holdciklus)

- *Aveszta*: Thraetaona fia Tura (turániak őse), Sairima (szauromaták őse), és egy másik anyától Airya (árják őse), a legkisebb fiú (vö. európai és ázsiai Szkítia, „elpártolt” szkíták, Hérod.)

3. Sárkány a magyar néphagyományban

„Cserei Mihály, mint „hiteles szemtanú” asztrális alakként beszél róla (a 17. század végén): „egy estefelé Kecén künn a kapunál állottunk sokan, s nagy hirtelenséggel az égen egy szárnyas sárkány szikrázva keresztül mene; más helyeken is az országban ugyan akkor láttatott.” Az egykorú „tudományos” és a „szemtanúk” által adott leírásokból megállapítható, hogy a sárkány nem pusztán képzeletbeli természetfeletti lény, hanem bonyolult, **számos kultúrforma képzeiteit egyesítő mítikus szörny**; meglétét tapasztalati tények egész sorával kísérlik meg igazolni: vihar, üstökös, szakadék partján sütkérező kígyó stb. (...) A néphit, ill. a hiedelemmondák kétféle alakban ismerik:

a) *tarajos csúszó, tarajos kígyó*, félelmetes, természetfeletti erejű lény. **Szárnyas** alakú, **elől lóhoz, hátul kígyóhoz hasonlít**, pikkelyes kemény bőré, hosszú körmű, hosszú fogú, lángoló tarajú; szikrát fúj, lángot hány. Színe különböző: sárga, fehér, fekete, vörös, kék, de lehet piros nyelvű, vörös testű, piros-fekete pikkelyes farkú, fekete-sárga szárnyas is. A róla szóló történetek az erdőben, mocsaras helyeken, fák odvában tanyázó óriáskígyóval való rémséges találkozások és hősies legyőzésének, vagy a tőle való szerencsés megmenekülésnek a krónikái. Emberpusztító lény, tanyahelyén (pl. faodúban) emberkoponyákat találunk. Mondák sorai ismeretesek pl. az Ecsedi-láp sárkányáról és a bihari Sárréten lakó sárkányról (csökmői sárkány). (...)

b) Mint a *garabonciás lova*, kapcsolatban áll a viharral, jégesővel és a kincsekkel. Olyan halból vagy kígyóból lesz, amelyet mocsárban, kőszirtben elbújva hét évig emberi szem nem látott. Gyakran kígyóval is táplálkozik, erre utal a „Kígyó kígyót eszik, hogy sárkány lehessen” közmondás. (...) A néphit szerint megronthatja a termést, okozhat jégesőt, támaszthat vihart is. Székelyföldön pl. a függönyszerűen leereszkedő nagy esőfelhőre azt mondják: „leereszkedett a sárkány, nagy eső lesz”. Hajdúságon a futó széltelecsért „sárkányfark”-nak hívják. ” etc. (Magyar Néprajzi Lexikon, ld. még Ipolyi: Magyar Mythologia, p. 222, és helyneveink: Bősárkány, Szil-sárkány, Sárkányfalva, etc.)

Yasna 9 (zōt u rāspī,)¹

11. yō janaŋ ažiṃ srvarəṃ
yīm aspō-garəṃ nərə-garəṃ
yīm višavaṇtəṃ zairitəṃ
yīm upairi viš araodaŋ
ārštyō-barəza zairitəṃ,
yīm upairi kərəsāspō
ayaṇha pitūṃ pacata
ā rapitwinəṃ zrvānəṃ,
tafsatca hō mairyo x'isatca,
fraš ayaṇhō frasparaŋ
yaešyaṇtīm āpəṃ parāṇhāt,
paraš tarštō apatacat
naire-manā kərəsāspō.

¹ Chapters 9-11 are known as the Hom Yasht.

11. He who smote the horny dragon swallowing men, and swallowing horses, poisonous, and green of color over which, as thick as thumbs are, greenish poison flowed aside, on whose back once Keresaspa cooked his meat in iron caldron at the noonday meal; and the deadly, scorched, upstarted, and springing off, dashed out the water as it boiled. Headlong fled affrighted manly-minded Keresaspa.

11. „Ő, aki legyőzte a tülkössárkányt, emberek elnyelőjét, lovak elnyelőjét, a mérgezőt és zöld színűt, melyből ujjnyi vastagon ömlik a zöld méreg, melynek hátán Keresaspa egy vasüstben megfőzte az ebédjét ...”

(Karl F. Geldner, L.H. Mills nyomán, ford. Z.T.Cs.)

„Egyek kását a hasadról...” – párhuzam a székely-magyar Fehérlófia c. népmese és az óiráni Aveszta egy helye között, ahol a főhős egy *sárkány hátán* főzi meg ebédjét (Yasna IX. 9-11.)

Kígyótestű lovak, falfestmény részlete, Tarim-medence
(Grünwedel: Die Teufel des Avesta, 1924, 14, 17)

Szkíta kantárdísz (falera), Alexandropol, Oroszország (Schneider-Zazoff, 1994, JDAI, Bd. 109)

Balra: közép-ázsiai kusán/jüe-csi faragvány, Javan, i.e. 1. sz. – AD 1. sz., (Stawiski: *Kunst der Kuschan*, 1979), jobbra: „Égi vadászat”, Nagyszentmiklósi kincs, 2. aranykorsó (Kunsthistorisches Museum, Bécs)

Pávasárkány altestű lovak a szogd Yu Hong márványsíremlékéről,
AD 593, Taiyuan, Shanxi, Kína (A. Juliano, transoxiana.org)

„Ördögi” lovasok kelettől nyugatig

Balról jobbra: Grünwedel, Die Teufel des Avesta, 1924, 9, Nürnbergi Krönika, CLXXXIX, és
Dürer: Apocalypsis, 4 lovas

A z é r t e l m e z é s

1. Az atlantiszi kor a szellemtudomány megvilágításában

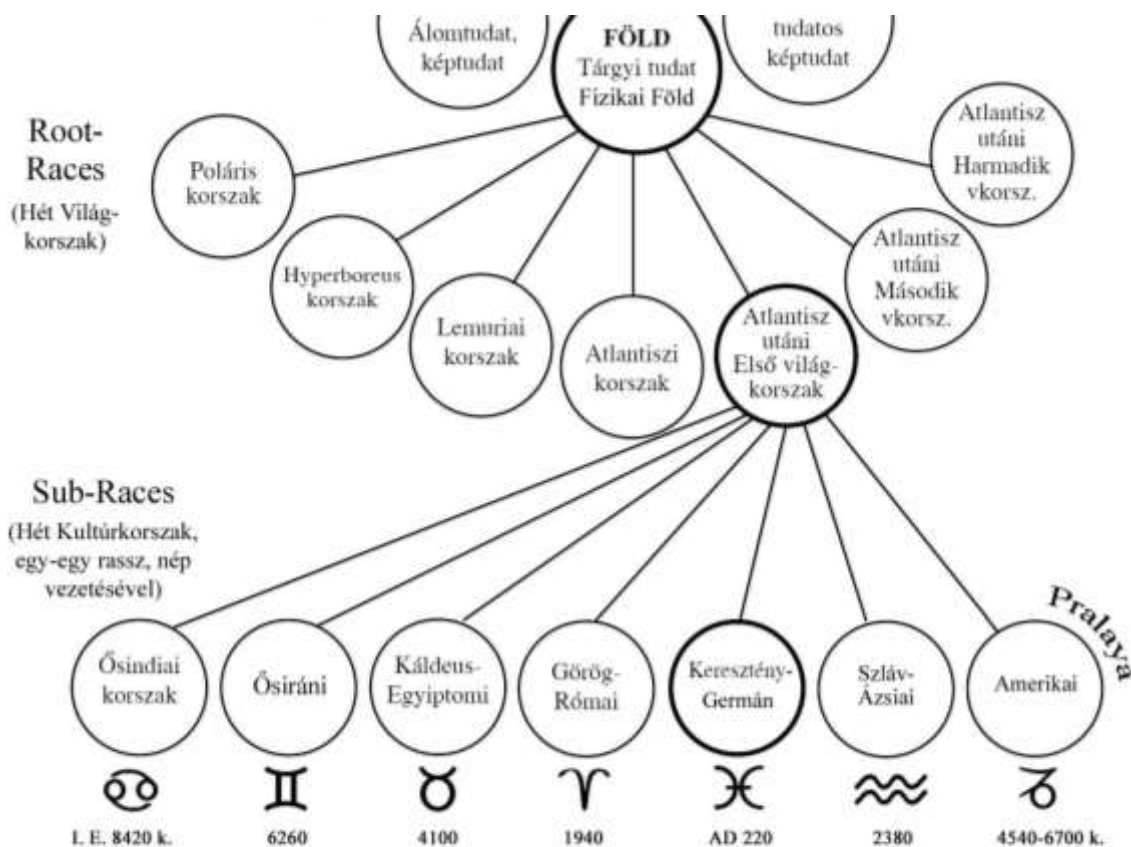
„Az atlantiszi fejlődés közepe táján [az ún. „Östuráni” alkorszakban, kb. 18 ezer éve] az emberiségben egyre jobban érvényesült egy bizonyos vészterhes folyamat. A beavatottak titkait gondosan meg kellett volna őrizni azok elől, akik nem tisztították meg az erre való előkészülettel az asztrálestüket a tévedéstől. Ha azután az ilyen emberek betekintettek a titkos ismeretekbe, azokba a törvényekbe, amelyek szerint a magasabb lények a természeti erőket kormányozzák, akkor ezeket az eltévelyedett szükségleteik és szenvedélyeik szolgálatába állítják. A veszélyt növelte az, hogy az emberek – amint már leírtuk – olyan alacsonyrendű szellemi lények világába kerültek, akik a Föld-fejlődésnek – mivel nem tudtak benne részt venni – ellene szegültek. Ezek folyamatosan azzal befolyásolták az embert, hogy olyan irányú érdeklődést sugalltak neki, amelynek az érvényesítése valójában az emberiség üdve ellen irányult. Még megvolt ugyanis az embernek az a képessége, hogy az állat- és növényvilág növekedési és szaporodási erejét a maga szolgálatába állítsa.

Az alacsonyrendű szellemi lények kísértésének nemcsak az átlagember esett áldozatul, hanem a beavatottak egy része is. Ezek az előbb említett érzékfeletti erőket annak szolgálatába állították, ami az emberiség fejlődésével szembeszegült, és ehhez társakat kerestek maguknak azoknak a köréből, akik nem voltak beavatottak, és akik a természetben működő természetfelettség titkait a legalacsonyabbrendű értelemben használták fel. Ennek következményeképpen az emberiség nagy romlásba jutott. A romlottság mind jobban elterjedt. És mert a talajuktól elszakított és önállóan felhasznált növekedési és szaporodási erők titokzatos összefüggésben vannak bizonyos olyan erőkkel, amelyek a vízben és a levegőben működnek, így az emberi tettek óriási romlást hozó természeti erőket szabadítottak fel. Ennek az lett a következménye, hogy az atlantiszi földrészt fokozatosan szélviharok és vízkatasztrófák pusztították el. Az atlantiszi embereknek – ha a viharokban nem pusztultak el – ki kellett vándorolniuk.”

„Az atlantiszi időszak közepétől kezdve az emberi fejlődésben olyan lények jutottak érvényre, amelyek arra törekedtek, hogy az ember ne szellemi módon élje bele magát a fizikai világba. Ez a hatás oly mértékűvé fokozódott, hogy a fizikai világ igazi alakja helyett az ember előtt káprázatok, agyrémek, illúziók jelentek meg. Nem csak a luciferi hatásnak volt kitéve az ember, hanem az előbb említett más lények hatásának is. Ezeknek a vezetőjét, mivel később, az ósiráni, majd perzsa kultúrában ezt a nevet kapta, Ahrimánnak nevezzük (ugyanaz a lény, mint Mefisztófelész). Az ahrimáni lények működésének eredménye volt az is, hogy az ember a halál után olyan lények uralma alá került, amelyek hatására ott is a fizikai viszonyok felé fordult. Egyre jobban elvesztette azt a képességét, hogy szabadon szemlélje a szellemi világ folyamatait. Szükségképpen úgy érezte, hogy Ahrimán hatalmában van, és bizonyos mértékig ki van zárva a szellemi világgal való közösségből. . .

Különösen nagy jelentősége volt annak az orákulum-helynek, amely az általános hanyatlásban a régi kultuszt a legtisztábban őrizte meg. Ez a Krisztus-orákulumokhoz tartozott, és ezért nemcsak magának Krisztusnak a titkát tudta megőrizni, hanem a többi orákulum titkait is, mert a legmagasabbrendű Nap-szellem megnyilatkozásában a Szaturnusz-, Jupiter-, stb. orákulum vezetője is megnyilatkozott...” (Rudolf Steiner: *A szellemtudomány körvonalai*, GA 13, Bp., é.n., pp. 94-202; a szellemi kutatás alapjairól ld. GA 20, Ausblicke, 3.Part 1991/1: amiképp az ember

felébred reggelente az álomból, ugyanúgy felébredhet az ébrenléti tudatából is egy magasabb tudatra, egy belső iskolázás segítségével)

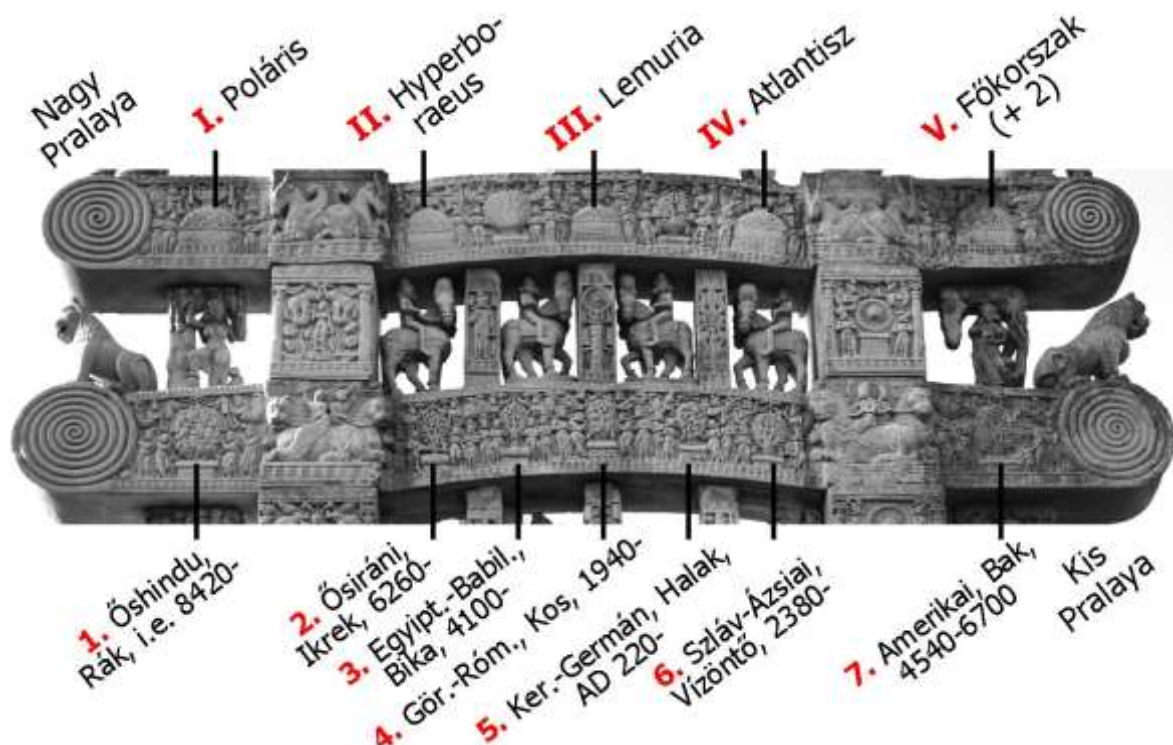

Z. T. Cs.

Világkorszakok és kultúrkorszakok összefüggései (vö. RS, GA 93a, 104, és a kb. 2160 éves precesszió, a tavaszpont visszafelé vándorlása a zodiákus-jegyekben, amiből „leolvashatók” az emberiségfejlődés szakaszai, a mikro- és makrokozmosz analógia-törvény alapján; vö. Ján.Jel. 2-3., a 7 levél)

A három fő tudatfejlődési fok

- Az **első** tudatállapot többé-kevésbé tompa (álomszerű), mert az én **még nem** született meg. Ezen a fokon az ember még egy fölérendelt Én tagja. Az ember szellemi látó ugyan, de látásait nem képes a sajátjának tekinteni. (misztériumvallások, „érezőlélek”)
- A **második** tudatállapotot az **én születése** hozza létre. Ez a magasabbrendű állapot a szellemi látás **veszendőbe** menése által jön létre. Megkezdődik a külvilág tudatos szemlélése. (tudomány, „értelmi-kedélylélek”)
- A **harmadik** tudatállapot azáltal keletkezik, hogy az én-ben ismét föllép a **szellemi látás**, és az ember **tudatos** szellemi látóvá válik. („tudati lélek”, melynek jelenleg a materializmus egyoldalúságával kell szembenéznie, s ezt meghaladnia, kiegészítenie az újjászülető, valódi spirituális szemlélettel; forrás: Rudolf Steiner, *Drei Logoi*, 1906, Heft 14., www.anthrowiki.at, BE 014)

A világek korszakok jelképes ábrázolása egy indiai buddhista kegyhely kapuján, Sanchi, Nagy Sztúpa, északi kapu külső oldala, i.e. 2-1. század (www.photodharma.net, vö. Baktay: *India művészete*, I., 114)

Az Atlantisz utáni 7 korszak a Bibliában

János Apokalipszise, 2-3. 7 csillag = 7 angyal, 7 gyertyatartó = 7 gyülekezet, melyek a hét, nagy kultúrkorszaknak felelnek meg, az Atlantisz (jégkorszak) utáni fejlődésben (R.S., Z.T.Cs.)

1. Efézus,

Ösiráni korszak,

☾ i.e. 8420-6260 k.

Hét csillag, hét arany gyertyatartó;

A **gonoszokat** nem szenvedheted, **terhet** viseltél, és béketűrő vagy, de az **első szereteted elhagytad**, ezért **emlékezzél**; a **Nikolaiták** cselekedeteit gyűlölöd, amelyeket én is gyűlölök.

A győzedelmesnek **enni adok az élet fájáról**, amely az Isten paradicsomának **közepén** van.

2. Smirna,

Ösiráni,

☿ i.e. 6260-4100 k.

Első és Utolsó, aki halott és él;

Nyomorúság, szegénység (de gazdag vagy);

zsidók, akik a **Sátán zsinagógája**; közületek néhányat **tömlöcbe** fogok vetni, hogy **megpróbáltasatok**, és lesz **tíz napig** való nyomorúságotok. **Légy hű** mindhalálig, és **néked adom az életnek koronáját**.

Aki győz, annak nem árt a második halál.

3. Pergámum,
Egyipt.-Mezop.,
✠ i.e. 4100-1940 k.

Kétélű éles kard;

A Sátán királyi székénél laksz; Antipás, a hű bizonyságom;
kevés panaszm, hogy néhányan a Bálám tanítását követik, aki Bálakot tanította, hogy vessen
botránykövet az Izráel fia elé, hogy egyenek a bálványáldozatokból, és paráználkodjanak; vannak,
akik a Nikolaiták tanítását követik, amit gyűlölök;

A győzedelmesnek enni adok az elrejtett mannából, és fehér kövecskét, és rajta új írott nevet,
amelyet senki nem tud, csak az, aki kapja.

4. Thiatra,
Görög-Róm.,
✠ i.e. 1940-AD220.

Isten Fia, szemei tűzláng, lábai izzó fényű érc; Isumerem a hitedet és türesedet, és az utolsó cse-
lekedeteid többek az elsőknél; kevés panaszm, hogy megengeded amaz asszonynak, Jézabelnek,
hogy tanítson és elhitesse az én szolgálmat, hogy paráználkodjanak és a bálványáldozatokból egye-
nek; az ő fiait megölöm, és megfizetek a cselekedeteitek szerint.

Aki győz, és megőrzi a cselekedeteim, annak hatalmat adok a pogányokon, és adom annak a
hajnalcsillagot.

5. Sárdis,
Ker.-Germán,
✠ AD 220-2380 k.

Isteni hét lélek és a hét csillag;

Az a neved, hogy élsz, és halott vagy. Vigyázz, erősítsd meg a többieket, akik haló félben van-
nak, mert nem találtam a cselekedeteid Isten előtt teljeseznek. Emlékezzél, és térj meg, különben el-
megyek hozzád, mint a tolvaj, és nem tudod, mely órában. Vannak köztetek, akik nem szennyezték
be a ruháikat, és fehérben fognak velem járni.

Aki győz, az fehér ruhákba öltözik, és nem törölöm ki a nevét az élet könyvéből, és tanúságot te-
szek a nevére az Atyám előtt és az ő angyalai előtt.

6. Filadelfia,
Szláv-Ázsiai,
≈ 2380-4540 k.

Szent és Igaz, akinél Dávid kulcsa van, s aki megnyitja és bezárja; előtted egy nyitott ajtó; adok
zsídot a Sátán zsinagógájából, hogy leboruljanak előtted; megtartottad az én béketüresre intő be-
szédemet, én is megtartalak téged a megpróbáltatás idején, amely az egész világra eljő. Vigyázz,
hogy el ne vegyék a koronád.

Aki győz, oszloppá teszem Isten templomában, és többé nem jön ki onnan, és felírom rá Isten
nevét, és Isten városának nevét, az új Jeruzsálemét, amely az égből száll alá, és az én új nevemet.

7. Laodicea,
Amerikai,
Υ 4540-6700 k.

Ámen, Isten teremtésének kezdete; langymeleg vagy, és azt mondd: gazdag vagyok, de nyomorult, nyavalyás, szegény, vak és mezítelen vagy; végül tőlem tűzben megpróbált aranyat, fehér ruhákat, szemgyógyító irral kend meg a szemeid.

Akiket szeretek, megfeddem és megfenyítem. Az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja, és megnyitja az ajtót, bemegyek és vele vacsorálok.

Aki győz, az a királyi székembe ül velem.

W.A.A.A.

†††

Atlantisz 7 korszaka

A hét atlantiszi alkorszak vezető népei a következők voltak: 1) *Rmoahalok*, 2) *Tlavatlik*, 3) ősi *Toltékok*, 4) ősi **Turániak**, 5) ősi *Szemiták*, 6) ősi *Akkádok*, 7) ősi **Mongolok**. (R. Steiner, 1905, GA 93a/31.). — A nevek hozzávetőlegesek, mivel főként érzékfeletti, néplelki impulzusokat jelölnek, melyeket csak részben, vagy akár egyáltalán nem lehet későbbi népekkel azonosítani, de a régi impulzus újra megjelenhetett, más népek körében, ahogy az egyes emberi inkarnációk is más-más népek körében folytatódhatnak. Atlantisz után egy „újrakezdésről” kell beszélnünk, nem pusztán egy primitívől a fejlett felé vezető egyenesvonalú fejlődésről. Az atlantiszi korban is több, különböző fejlettségű embercsoport élt a földön, ahogy később is a „homo sapiens” és a neandervölgyi, vagy ma a különféle visszamaradott bennszülött törzsek és a városi kultúrák.

„...a szellemi lényeket sokkal jobban megértették a régi kor, sőt az atlantiszi kor lelki állapotában visszamaradt emberek. Főleg a mongoloid népek azok, akik nem szálltak le oly mélyre, nem bonyolódtak úgy bele a fizikai világba és nem is küzdöttek úgy a fizikai világ meghódításáért, mint az európaiak. Az európaiak hozták létre a külső, fizikai kultúrát, ők hódítják meg a fizikai világot, míg az atlantiszi kultúra késői ivadékait valami állandóság jellemzi. Ezek tehát az Atlantisz utáni fejlődés világában nem érzik otthonosan magukat, mert bizonyos régebbi jellemvonásokat őriztek meg. (...) Azok a népek, amelyek bizonyos fokon megálltak, és egy későbbi korban olyan állapotokat képviselnek, amelyekből az európai népek a személyes én-tudat és a szabadság-érzés kifejlődésével már kinőttek, azok a népek meg tudták érteni a szellemi individualitásokat, akik az atlantiszi korban még társai voltak az embernek. (...) (R. Steiner, GA 105, 10. előa., vö. turániakról GA 123/1.)

„Elzárkózás, találékonyság, változásképtelenség, tartózkodás bizonyos határ átlépésétől: mindebben az atlantiszi jelleg folytatódik.” (R. Steiner, GA 104, János apokalipszise, 8. előa., a kínaiakról, japánokról)

2. Atlantisz, Ázsia, Amerika

„Már említettem, hogy jön valami, hogy két oldalról megjelenjen, földrajzilag is, ami szétterjed, mint valami füst az Atlantisz utáni Ötödik Korszakunk (Halak-korszak, AD 220-2380) békés és nyugodt fejlődésében, amely, mint olyan, hajlamossá vált erre a békére és nyugalomra.

Rámutattam az egyik irányra ezek közül, amikor elmondtam önöknek, hogy **Dzsingisz kánt egy pap inspirálta**, akit a **régi, atlantiszi „Nagy Szellem”** egyik követőjének tekintettek. Jeleztem azt is, hogyan zajlott le egy bizonyos **ahrimáni támadás Nyugatról, mindazon keresztül, ami Amerika felfedezését követte**. Ezt bizonyos értelemben elnyomták, de folytatódott, mint egy elmentéses erő. Nem szabad azt gondolni, hogy azok a dolgok, amelyeket nem lehet látni, nincsenek jelen. Mert amit az **ahrimáni hatalmak** kézbevettek a nyugati féltekén, nem került a külső, fizikai, földi valóságba, az Atlantisz utáni Ötödik Korszakunkat megvédték ezektől az első támadásoktól. De ez tovább élt egy kísérteties formában. Ez **itt van**, és hatással van az emberek impulzusaira. Az emberek azonban semmit sem tudnak erről, nincsenek tudatában, hogy ez az impulzusaikban él és belép a lelkükbe.” (Rudolf Steiner: *Innere Entwicklungsimpulse der Menschheit*, GA 171, Dornach, 1916. szept. 18, a mexikói misztériumokról (angolul: *Inner Impulses of Evolution*, www.rsarchive.org), ld. még a 2. és 5. előadásokat. Vö. *Marco Polo utazásai*, 51, 53, 61. fejezetek a mongol papokról, varázslókról, istenekről, szokásokról (www.terebess.hu), valamint *A mongolok titkos története* (ford. Ligeti L. 1962), bár ezekben nincs szó Dzsingisz kán beavatásáról, ami érthető, hiszen a misztériumok a mongoloknál is titkosak voltak. Vö. az ázsiai östisztelet háttéréről, R. Steiner: *Individuelle Geistwesen und Einheitlicher Weltengrund*, GA 178, Dornach, 1917. nov. 18, angolul: *Individual Spirit Beings, in Reappearance of the Christ in the etheric*, GA 118/10, és GA 193, Ahrimán emberi megtestesüléséről a 3. ezredforduló táján)

„Más [okkult] testvériségeknél [Keleten], melyek mindenekelőtt meg akarják kerülni a Golgotai Misztériumot, a lényeg az ember kettős természetének kihasználása. Az embernek ez a kettős természete, amely az emberrel együtt belépett az Atlantisz utáni ötödik periódusba, magába foglalja az embert, de az emberi lényen belül az alsóbb, **állati természetet** is. Az ember bizonyos fokig valóban egy **kentaur**, benne van ez az alsóbb, állatias, asztrális természet, az embersége mintegy lovagol ezen az asztrális állatin. Az emberen belüli kettős természet együttműködése révén jelen van az erőknél egy **dualizmusa** is. Az erőknél ezt a dualizmusát fogják felhasználni a **keleti, indiai áramlat egoisztikus testvériségei, azért, hogy félrevezessék Kelet-Európát, melynek feladata az Atlantisz utáni hatodik kultúrkorszak előkészítése**. Ezért ezek a keleti, indiai testvériségek a **Nyilas** jegyéből származó erőket veszik használatba.” (R. Steiner, GA 178, 1917. nov. 25) [vö. 6. korszak a Vízöntő vagy **Szláv-Ázsiai** korszak, „Filadelfia”, Testvéri Szeretet korszaka, kb. 2380-4540 között, virágkor 3460 k., és Maitreya, az Együttérzés Buddhájának eljövetele keleten, vmint RS a szlávságról]

„... bizonyos **testvériségek** rendelkeznek az **illúziók** felkeltésének művészetével. Mivel az emberek nem tudják, hogy az illúzió milyen nagymértékben elterjedt már a valóságban, könnyen megtéveszthetők a mesterségesen előidézett illúziókkal. Ezt olymódon teszik, hogy amit valaki el akar érni, azt a **tisztelet ruhájába öltözteti**. Képzeli el, hogy van egy néptörzs, egy rokon nemzetség; mint „gonosz” testvér, valaki előre úgy rendezi a dolgot, hogy **egy ősapa étertestét elfoglalja egy démoni lény**. Majd azt mondja, hogy ezt az őst kell tisztelni. Az őt egyszerűen az, aki elhagyta az étertestét, melyet azután elfoglaltak a démonok a **páholy** machinációi révén. Ezáltal idézik elő az **ősök tiszteletét**. Azonban ezek az ősök, akiket imádnak, egyszerűen démoni lények a tisztelt őt étertestében. Valaki ily módon eltérítheti a keleti népek világfelfogását a Golgotai Misztériumtól, ahogyan teszik a keleti **páholyokban**.” (R. Steiner, GA 178, 1917. nov. 18., ld. még Enoch könyvéről és az angyalok második bukásáról C.G. Harrison: *The Transcendental Universe*, 1893, www.archive.org, ford. Z.T.Cs., és a „Bal Testvériségekről”, alább)

A mexikói misztériumok

„Amikor egy atlantiszi ember az ő „Nagy Szelleméről” beszélt, ezt azzal a szóval fejezte ki, ami valahogy úgy hangzott, mint a „Tao” szó, amely még megtalálható Kínában. **Nyugaton**

megjelent a „Nagy Tao Szellem” **ahrimáni**, karikaturisztikus ellentéte, de még kapcsolatban volt ezzel a „Nagy Szellemmel”. Oly módon működött, hogy csak az atavisztikus, látnoki észlelés révén tette magát láthatóvá, de bárkinek megjelent, aki látni akarta, azoknak a személyeknek, akik e kultusz széleskörű misztériumaival kapcsolatban voltak, s így ezek befogadhatták az utasításait és parancsait. Ezt a szellemet egy olyan névvel illették, amely úgy hangzott, mint a „**Teotl**” szó. A Teotl így a „Nagy Szellem” ahrimáni torzítása volt – egy hatalmas lény, aki nem szállt le fizikai megtestesülésbe. Nagyszámú ember volt beavatva a Teotl-misztériumokba, de a beavatásnak teljesen ahrimáni jellege volt. Ennek meghatározott oka és célja az volt, hogy **megmerevítse és mechanizálja** az egész földi életet, beleértve az emberek életét is, oly mértékben, hogy egy meghatározott **luciferi szféra** ... létrejöjjön **a földi élet felett**. Az emberi lelkeket azután ide akarták kivonni, erővel és kényszerrel. ... a legszörnyűbb mágikus módszerekkel. A cél, amit el akartak érni, az volt, hogy **az egész földet a halál birodalmává** tegyék, amelyben minden lehettől megtettek volna, hogy **kiöljék a lélek függetlenségét** és minden belső impulzusát.” (folyt.köv.)

Azték emberáldozat, Codex Magliabecchiano, fol. 70.

Nezahualcoyotl, azték fejedelem egyik verse (1402-1472, uralk. 1431-től), neve Böjtölő Far-kast jelent; egy belső élménye hatására a székvárosában, Texcocaban egy üres templomot építtetett „A Mindenüttvaló, Ismeretlen és Megismerhetetlen Úrnak”, ahol tilos volt az emberáldozat; más templomaikban viszont továbbra is gyakorolták ezt a szokást (versének előadását ld. Murga Callejera Ozomatli, 2014. 11. 5., mexikói Halottak Napi karnevál, Youtube, 13m 44s)

Niquitoa - Örülj

Niquitoa ni Nesaualkoyotl:

Kuix ok neli nemoua in tlaltikpak?

An nochipa tlaltikpak: san achika ya nikan.

Tel ka chalchiuitl no xamani, no teokuitlatl in tlapani, no ketsali posteki.
An nochipa tlaltikpak: san achika ye nikan.

Én, Necahualkoyotl mondom, örülj!

Valóban a földön élünk?

Nem élünk itt örökké, csak egy kicsit.

Még a jade is összetörik. Még az arany is megfakul. A kecál-tollak is elkopnak.

Nem élünk itt örökké, csak egy kicsit.

„A Teotl-misztériumokban olyan erőket szereztek meg, amelyek képessé tették volna az embereket, hogy egy teljesen mechanizált földi birodalmat hozzanak létre. (...) a Teotl-beavatottnak. . . éreznie kellett magában a hajlamot és vágyat, hogy (ezeket az erőket) a földön úgy alkalmazza, hogy ezek a földet a halál mechanisztikus, merev birodalmává tegyék. (...) A bölcsességet csak annak adták át, aki előzőleg egy meghatározott módon elkövetett egy gyilkosságot. Sőt, csupán bizonyos titkokat közöltek a jelöltnek az első gyilkosság után, de további, magasabb titkokat csak akkor, ha újabb gyilkosságokat követett el.

Ezeket a gyilkosságokat nagyon meghatározott feltételek között követték el. Az áldozat egy építményen feküdt, amelyhez egy vagy két lépcső vezetett minden oldalról. Ez a vérpadszerű építmény, egyfajta ravatal, domború volt, és amikor az áldozat ráfeküdt, erősen kidomborodott a teste. Ez a testhelyzet a mellkast úgy felnyomta, hogy egy vágással, amit a beavatott megtanult végrehajtani, fel lehetett nyitni [hogy a szívet kitépjék]. A gyilkosság révén az áldozatot lelkileg előkészítették, hogy a luciferi birodalom felé forduljon, míg a beavatandó megszerzi a bölcsességet, hogy úgy formálja ezt a földi világot, ami a lelkeket kihajtja ebből. A tény által, hogy egy kapcsolat alakult ki a meggyilkolt és a beavatott között, lehetővé vált a beavatott számára, hogy távozzon a másik lélekkel; vagyis a beavatott elhagyhatta a földet egy megfelelő pillanatban. (vö. Kép. Krón. 60: „szolgám leszel a másvilágon”, „Isten ostora” szerep)

„Ezek a misztériumok, mint önök nyilván érzik, a legvisszataszítóbbak. Ezek valóban egyedül azzal a fogalommal írhatók le, amit a legteljesebb értelemben ahrimáninak lehet nevezni. (. . .)

De ugyanebben a korszakban (Atlantisz utáni 1 főkorszak 5. alkorszaka, AD 220-2380, a Halak jegyében) az emberi lények harcolni fognak a luciferi és ahrimáni hatalmak támadásaival szemben, amelyek erősebbek lesznek, mint a görög-római kultúrában. E korszakban a luciferi és ahrimáni hatalmak célja az volt, hogy egyfelől elidegenítsék az emberi lelkeket a földi élettől, másrészt annyira elgépiesítsék magát a földi életet, annyira gépiessé tegyék a külső formáját, hogy lehetetlenné váljon az emberi én számára, hogy a földi szociális rendben éljen. (...) Ezek a támadások ténylegesen az Atlantisz utáni Ötödik Korszak 4. vagy 5. századában kezdtek működni, de a világtörténelem függőnye mögött, még ennek az Ötödik Korszaknak a kezdete előtt, teljes és intenzív előkészületeket tettek a luciferi és ahrimáni hatalmak. Tervük az volt, hogy minden emberi képességet és az emberi akaraterőket a vágy lebegtetésével elidegenítsék a földtől, hogy az emberi lelkek elhagyják a földet és létrehozzanak egy különálló égitestet (előbb szellemi értelemben), miközben a föld sivár pusztasággá válik.” (R. Steiner, GA 171/3, szemléletes képet ad a közép-amerikai misztériumokról Mel Gibson Apocalypso c. filmje). Megi: e jellemzések megközelítésénél lényeges, hogy a „megjelenő” történelemben mindig keressük a mögöttes lévő erők, tendenciák világát, s ne bálványozzuk, ne „törvényesítsük” a megjelenőt önmagában (vö. RS GA 155-ből a Theosophische moral, 3 előa. Assisi Szt. Ferenc lelki gyógyítóerejéről és az Atlantisz utáni emberiségfejlődés háttéréről).

Részlet az Apocalypse Now c. filmből (1979)

3. „Atlantisz” a mába ér?

„Ma (1916) egy viszonylag idealisztikus, spirituális korban élünk ahhoz képest, ami a jövőben lesz. A kereszténység utáni második évezred végén élünk, és nemsokára elérjük a 2000. évet, és akkor az emberiség valami sajátos dolgot fog megtapasztalni. A dolgok, melyek nagyon fokozatosan készülnek elő, épp most vannak annyira előkészítve, hogy két polaritás van, melyek találkoznak, ahogy az idő előrehalad. Két polaritás van előkészítve, az egyik pólus Keletről, a másik Nyugatról.” (...)

„Nem sokkal azután, amikor leírják a 2000. év dátumát, jönni fog Amerikából, nem egy közvetlen tiltás, hanem egyfajta tiltás minden gondolkodással szemben, egyfajta törvény, amely minden önálló gondolkodás elfojtásáról lesz elnevezve. Másrészt elérkezik a kezdete annak, hogy minden önálló gondolkodás elfojtása átmegy egy tisztán materialisztikus gondolkodásba, ahol nem kell a lelken dolgozni a külső tapasztalatok alapján, s az embert úgy kezelik, mintha gép lenne.” (R. Steiner: *Gegenwärtiges und Vergangenes im Menschengeste*, GA 167, Berlin, 1916. ápr. 4., német eredeti: www. anthrowiki.at). Vö. 9/11, „Patriot Act, Homeland Security Act, War on Terror”, globális lehallgatások kezdete, világdiktatúra kiépítésének első radikális lépései (E. Snowden: „szörnyeteg születik”), 2014 után a menekültáradat Európába szervezése új diktatúrák összekovácsolása felé hat, pro és kontra, „nemzeti” és „liberális” jelszavakkal egyaránt; értelmes, jóakaratú társadalmi ébredések, alapértékekre építő, nem pártpolitikai tömegmozgalmak mindig segíthetnek

Titkos, féltitkos társaságok, okkult politika, „Ordo ab Chao”

- Societas Jesu, Róma: az ellenreformációra, a világ újulásának megakadályozására létrehozott róm.kat. szervezet, okkult iskolázással, képességfejlesztéssel, propagandával, iskolákkal, befolyással („cél szentesíti az eszközt”)

- Babiloni eredetű, zsidó **Kabbala** gyakorlati mágiája („sitra ahra”, a másik oldal, a „bal” és démonológiája, ld. G. Scholem: *Kabbalah*, 1978)
- Az anglo-amerikai, nyugati világ titkos társaságai, köztük a Yale egyetemen működő **Skull & Bones**, tagjai között számos egykori és mai politikai vezetővel (ld. a **Bush-családból** is többen, A. Sutton: *America's Secret Establishment*; vö. Orbán Viktor miniszterelnök és a Fidesz „rég, családi barátságáról” id. Bush elnökkel, Orbán V., 2008, Kötcei Polgári Piknik, OV-TV, ami felveti, hogy a „Soros-terv” mellett létezhet egy magyar „Bush-doktrina” is, melyek mentén országunkat jobbról-balról igyekeznek bekapcsolni a drákói „új világrendbe”). Az anglo-amerikai körök együttesen támogatták a bolsevizmus és a fasizmus „ellenpólusait” a 20. században, a „Káoszból rend” magasfokú sz.k. elv értelmében, hogy létrehozzák az EU-t, mint a „világkormány” előszobáját (vö. Churchill beszéde, 1947)

Jezsuitizmus

Scholæ altiorum scientiarum.

Diuinæ Palladis ædes.

Missiones noui Orbis.

Nec fegnius altera cura est Antipodum.

Fructus Missionis Hollandicæ.

Occide, & manduca. A. 10.

Imago primi seculi Societas Jesu, 1640, pp. 327, 469, 939., a szabadkőművesség előképei, a két oszloppal, háromszöggel, körzővel, és jobbra a Holland Kelet-Indiákon megtérített „barbárok” állatokként való ábrázolásával „magyarázva” Ap.Csel. 11,5-10., „Öld és egyed” tanítását (róm.kat.-ról ld. RS GA 167, 198, 173 etc.)

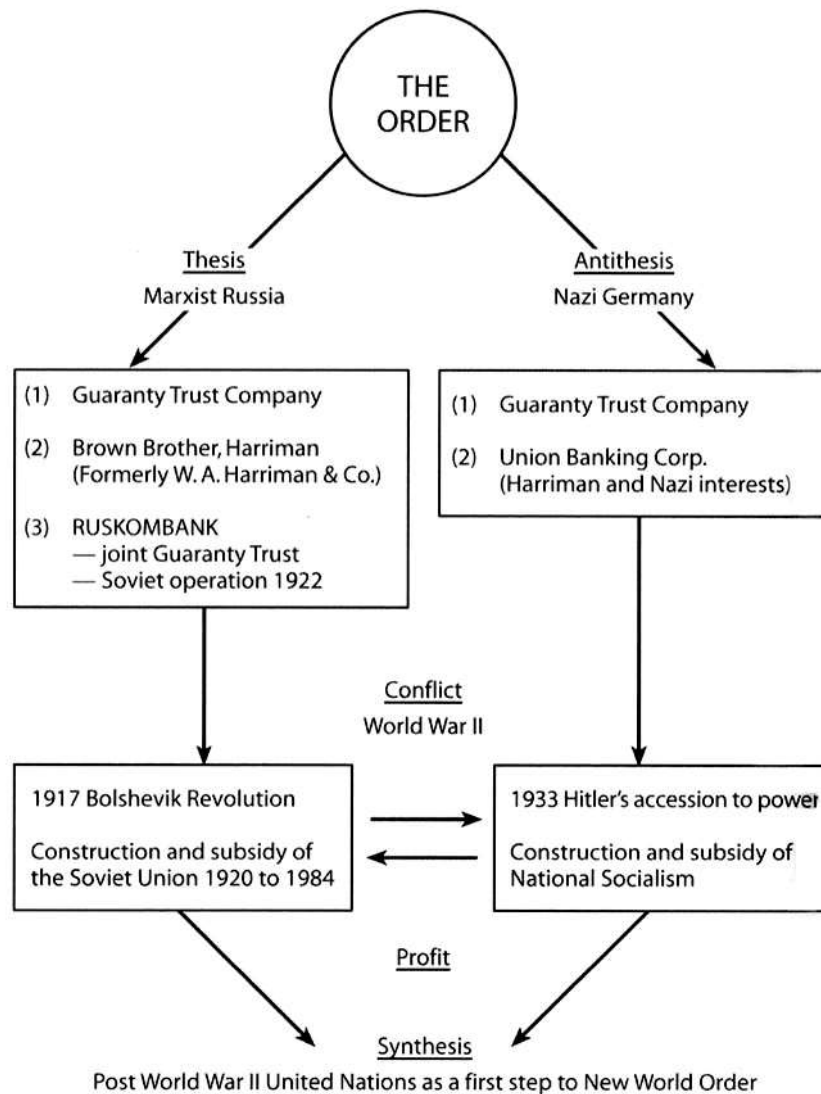
Kabbala

„A kabbalisták által vont határokat az engedélyezett mágiával kapcsolatban gyakran átlépték és elmosták, következésképpen megjelenik a gyakorlati kabbalában a jó célért végzett „fekete” mágia – az a mágia, amellyel ártanak másoknak, vagy amely a különböző sötét, démoni erők „szentségtelen neveit” (shemot ha-tum’ah) alkalmazza személyes célból. A gyakorlati kabbala nyílt elutasítása a legtöbb kabbalista részéről jelzi, hogy ez nem egyszerűen egy üres formalitás volt, s ez az elutasítás a leginkább jellemző. A fekete mágia magába foglalta a démonológia széles területét és a boszorkányság különböző formáit, melyeknek az volt a célja, hogy megbontsák a dolgok természetes rendjét, és tiltott kapcsolatokat teremtsenek azon dolgok között, melyeket egyébként el kell különíteni. Ezeket a tevékenységeket az ember lázadásának tekintették az Isten ellen, egy kísérletnek, hogy valaki önmagát helyezze Isten szerepébe. A Zohar szerint (1,36b) az ilyen gyakorlat forrása a „Tudás Fájának levelei”, s ezek léteztek az emberek között az Édenkertből való kiűzetés óta. E nézetek mellett folytatódott az ősi hagyomány, mely először Énoch Könyvében jelent meg, miszerint a lázadó angyalok, akik a mennyből szálltak alá, a mágia tudományának eredeti elterjesztői voltak az emberek között. Mint a Zohar utal rá (3,308a, 212a-b), a boszorkányok a mai napig a „sötétség hegyeihez” utaznak, melyek a lázadó angyalok, Aza és Azael lakóhelyei, hogy ezek vezetése alatt elsajátítsák a mesterségüket (ez a késő középkori „boszorkányszombat” zsidó változata). A boszorkánymester bibliai előképe Bálám. Ezt a fekete mágiát a kabbala „apokrif tudománynak” (hokhmah hizonah), vagy a „keletiek tudományának” (hokhmat benei kedem, 1.Kir. 5,10 alapján) nevezi, és noha ennek elméleti megismerése engedélyezett – számos kabbalista könyv hosszasan foglalkozik vele –, a gyakorlat azonban szigorúan tiltott. A boszorkány a tisztátalanság szellemét a kelippot-ból (héjak) idézi meg, és összekeveri a tisztát a tisztátalannal. A Tikkunei Zohar-ban az ilyen manipulációt bizonyos körülmények között jogosultnak tekintik, mivel a sitra ahrá-t (másik, vagy bal oldal) a saját fegyvereivel kell legyőzni.” (G. Scholem, *Kabbalah*, Meridian, 1978, ford. Z.T.Cs., ld. a kabbalisztikus Életfa jobb-bal-közép „ágait”)

Skull & Bones

Antony Sutton, amerikai gazdaságtörténész kutatásai kimutatták, hogy egyfelől az USA bizonyos köréi anyagilag is támogatták a Szovjetunió és a náciizmus létrejöttét, s nem egy támogató neve felbukkan a Skull & Bones titkos társaság taglistáján (ábra: Antony Sutton, *America's Secret Establishment*, ld. még uő: *Wall Street and the Rise of Hitler*, *WS & the Bolshevik Revolution*, *Western Technology and Soviet Economic Development* 1-3., vö. W.T. Stead: *United States of Europe*, 1899: „egy mennyek országa [EU, világállam] létrehozásához szükség van egy [-két] hatékonyan működő ördögre”, ld. Országépítő, 2003/4, 2004/1-4., XX. századi dokumentumok, a Skull & Bones rendről is)

Creation of Global Conflict: The Operational Vehicles

C.G. Harrison és a „Bal Testvérek”

”Az ‘Árnyék Testvérisége’ ... egyszerűen szólva a **pápaság** – a régi Római Birodalom árnyéka, vagy ‘kísértete’.... Káros befolyása alatt az egyéni felelősség érzéke elfonnyad, jó és rossz azonossá válnak a szellemi tekintély előtti engedelmességgel és engedetlenséggel. És szomorúan látjuk, hogy a **jezsuiták** között a legmagasabb tudás és a legnemesebb erők eszközzé válnak, hogy tisztességtelen előnyt szerezzenek a politikai intrikák gyakorlásában (melyek gyakran önmagukban is nagyon kérdésesek), melyekkel céljuk a pápa múltó hatalmának újramegerősítése. Nem kétlem, hogy a legőszintébben hiszik, hogy ez szükséges Európa szellemi jólétéhez, de a "cél szentesíti az eszközt" az Árnyék elve, nem a világosságé.... Természetesen **nem minden** bal testvér jezsuita, noha ezek a legerősebbek és a legjelentősebbek. Anélkül, hogy tovább részleteznénk, elég annyi, hogy a „bal testvére” elnevezés **gyakorlati** okkultistákat jelöl, akik energiájukat

arra fordítják, hogy olyan célokat mozdítsanak elő, amelyek inkább a keveseké, mint általában az emberiség többségéé. ” (Az érzékfeletti univerzum, 1893, I. előa., vö. R. Steiner, GA 254/4-5, és Z.T.Cs., A „velencei metódus”)

R. Steiner a háttérmanipulációkról

„Főként két hatalom létezik itt, melyek szembenállnak egymással: annak az elvnek a képviselői, amelyet legyőztek a 18. század végén [*Jezsuita Társaság, S.J., pápai betiltás 1773, és az ancienne regime legyőzése 1789-ben*], és az új idők képviselői. Egészen világos, hogy az emberek nagy része ösztönösen az újkor impulzusainak képviselője. A régi impulzusok képviselői – a 18., 17., 16. századé – ezért mesterséges eszközökkel ki akarják használni ezeket az erőket, hogy ezek az erők bizonyos csoportegoisztikus testvériségekből származzanak [*szabadkőművesség, FM, és S.J., utóbbit 1814-ben újra engedélyezte a pápa, vö. C. G. Harrison: The Transcendental Universe, 1893, „Brothers of the Left”*]. A leghatékonyabb elv az újkorban, hogy a hatalmat az emberek minél nagyobb részére kiterjesszék, a gazdasági elv, a gazdasági függőség elve. Ez mindazonáltal csak egy eszköz. Ami itt megnyilatkozik, az egészen más. Ami megnyilatkozik, az olyasmi, amire önök következtethetnek az utalásaimból. A gazdasági elv összekapcsolódik mindazzal, ami az emberek nagy részét az egész földön egy hadsereggé teszi ezeknek az elveknek a szolgálatában.

Ezek azok a dolgok, melyek szembenállnak egymással. Az egyik lényegében arra mutat, ami jelenleg harcol a világban: nyugaton a 18., 17., 16. század merev, páncélkemény elve, amely azáltal hívja fel magára a figyelmet, hogy beleöltözik a forradalom, a demokrácia frázisaiba, egy elv, amely maszkot ölt és igyekszik ezen a módon annyi hatalmat szerezni, amennyit csak lehet [*SJ/FM, RS szavával „joint venture”: London/Washington és a Vatikán, a jezsuitizmus, „egyháznép és páholy nép”*]. Ezt az igyekezetet segíti, ha az emberek engedik álomba ringatni magukat újra és újra a ’májának’ ebben a birodalmában, mely látszatot ezekkel a szavakkal fejezheti ki valaki: ’háború van az entente és a középhatalmak között’. A valóságban nem erről van szó. Egész más dolgokról van szó, amelyek a ’májá’ mögött léteznek igazi valóságokként. A harc az entente és a középhatalmak között csupán ’májá’, csupán illúzió. Valaki csak akkor láthatja, hogy mi áll egymás mellett ebben a küzdelemben, ha a dolgok mögé tekint, és megvilágítja őket oly módon, amire jómagam bizonyos okokból csak utalhatok. Az embernek legalább meg kell próbálnia az illúziókat nem valóságokként elfogadni, és akkor az illúzió fokozatosan eloszlik, amennyiben el kell oszlania. Ma mindenekelőtt arra kell törekedni, hogy a dolgokat, melyek megjelennek, egy igazán előítéletmentes gondolkodással tekintsük át.” (GA 178, 1917. nov. 25., ld. alább, és az imperializmus 3 fázisáról, GA 196)

R. Steiner naplójegyzetei 1917 végéről

„Mi áll szemben ebben a háborúban, és mi ennek a szembenállásnak a célja? Ma az emberek egy olyan csoportja a hangadó, amely uralni akarja a Földet a mozgékony kapitalista gazdaság eszközeivel. E csoport a tőle függő embercsoportokat a gazdasági eszközök révén kapcsolja össze és szervezi meg. A lényeg az, hogy ez a csoport *tudja*, hogy az orosz területen él egy, a jövő szempontjából kialakulatlan embertömeg, amely magában hordozza egy szocialisztikus organizáció csíráját. A jól kiszámított cél az, hogy e szocialisztikus csíra-impulzus az antiszociális csoport hatalmába kerüljön. E célt nem lehet elérni, ha Közép-Európából megértésből fakadó egyetülést keresnek a keleti csíra-impulzussal. Mivel az említett csoportot az anglo-amerikai világon belül találni, a jelenlegi hatalmi konstelláció csak *alárendelt pillanat*, amely minden valódi szembenállást és érdeket elfed. Elleplezi mindenekelőtt azt a valódi tény, hogy az orosz kultúr-csíráért az anglo-amerikai pluto-autokraták és a közép-európai népek között folyik a küzdelem.

Abban a pillanatban, amelyben a világ felismeri e tényt, a valótlan konstellációt egy valóságos váltja fel. A háború csak addig tart valamilyen formában, amíg a németiség és a szlávság össze nem találkozik a közös célban: az emberiség felszabadításában a Nyugat igája alól.

Csak az alábbi alternatíva lehetséges: vagy leleplezi az ember a hazugságot, amellyel a Nyugatnak dolgoznia *kell*, ha boldogulni akar; és azt mondja: az anglo-amerikai machinátorok egy áramlat hordozói, amelynek gyökerei a francia forradalmat *megelőző* impulzusban rejlenek, amely a kapitalizmus eszközeivel világuralmat akar megvalósítani, s amely számára a forradalmi impulzusok csupán jelszólul szolgálnak, ami mögé elbújnak; vagy átengedi az ember a világuralmat az anglo-amerikai világon belüli okkult csoportnak, amíg a leigázott német-szláv területekről jövőbeli vérfolyamok árán meg nem menekül a Föld igazi szellemi célja.

Széljegyzetek:

1. Az ember *nem várja meg*, amíg kívülről válik szükségszerűvé bizonyos célok megjelenése, hanem *spontán* célokat állít maga elé; mert az előbbi bizalmatlanságot ébreszt, az utóbbi bizalmat kelt, és ebben az első pillanatban még hathat valami, ami hamarosan már nem lesz erre képes.

2. Amerika emellett le fogja győzni Japánt, de az a cél, hogy az Európa feletti győzelem váljon egyúttal a Japán felettivé is.

3. Arra megy ki a dolog, hogy a hatalmi csoportok közül melyik nyer befolyást Oroszország felett. De az embernek meg kell értenie, hogy iniciatívával kell rendelkeznie és hogy számolnia kell a jövő szellemével.

4. Gondoljuk el, hogy mit lehet elérni egy kezdeményező manifesztummal! (Iniziatív-Manifest) Ez Oroszországban különösen mozgósító erejű lesz, *ott több* befolyást lehet vele elérni, mint a saját országon belül; egy új hatalmi konstelláció jön létre: a nyugati demokrácia leleplezi önmagát, mint a valódi igazság frázis-szabadsággal és frázis-demokráciával történő elnyomására alakult szervezetet. Odáig kell ezt vinni, hogy a szláv területeken kialakuljon az a szemlélet, hogy a középhatalmakat megrágalmazták, valójában az ő feladatuk a demokrácia fenntartása az anglo-amerikai burzsoá-autokraták jogara alatti elgépített világuralommal szemben.”

(Országépítő, 2003/1, Huszadik századi dokumentumok; e jegyzetek Steiner naplójában a GA 178. kötet 1917. nov. 25.-i előadásához készülhettek; ezzel, és a kozmikus precesszió, a 2380 tájától kezdődő új korszak ismeretével együtt világossá válhat, hogy a magyarság voltaképpen a jövőbeli árja-szláv-ázsiai csíra-impulzus védelme érdekében érkezhetett a Kárpát-medencébe 1100 éve, a történelmi karma szerint, s ez a küldetésünk máig fennáll, érvényes, noha a szlávágtól el is idegenítettek bennünket a 19-20. század eseményei, különösen a bolsevizmus megjelenése, mely azonban valójában a Nyugat provokációja volt, hogy aláássa a jövőt a maga javára, a riválisok, főként az oroszok és a németek kikapcsolása érdekében)

R. Steiner: *A társadalmi élet titkainak benső szemlélete, Luciferi múlt, ahrimáni jövő*, GA 193, Zürich, 1919. okt. 27, részlet a 9. előadásból

„. . . ez a két pólus, a luciferi és az ahrimáni, folyamatosan **jelen van az emberben**. Történeti értelemben úgy találjuk, hogy a luciferi bizonyos kereszténység előtti kulturális áramlatokban érvényesült, és ez folytatódott a mi éránk első századaiban. Másfelől az ahrimáni befolyás a 15. század közepe óta működik, és ereje növekszik, míg Ahriman ténylegesen inkarnálódik a **nyugati** emberek között.

Mármost, ezekre a dolgokra jellemző, hogy régóta előkészültek. Az ahrimáni erők oly módon készítik elő az emberiség fejlődését, hogy ez a fejlődés Ahrimán fogságába eshet, amikor ő megjelenik emberi alakban a nyugati civilizáción belül – melyet ekkor aligha nevezhetünk „civilizációnak” –, ahogy egykor Lucifer megjelent emberi alakban Kínában, s ahogy Krisztus megjelent emberi alakban a Közel-Keleten. Hiábavaló, ha manapság valaki átadja magát az illúzióknak ezekkel a dolgokkal kapcsolatban. Ahrimán meg fog jelenni emberi alakban, és az egyetlen kérdés az, hogy mennyire felkészült emberiséget talál? Előkészületei biztosítják-e számára, hogy az egész emberiség a követője legyen, vagy egy ellenálló emberiséget talál? Nem segít, ha valaki megadja magát az illúzióknak....

„Az emberek ma menekülnek az igazságtól, és nem lehet leplezetlen formában átadni nekik, mert kinevetik, tréfálkoznak rajta és kigúnyolják. De ha valaki a „Hármas Tagozódású Társadalmi Organizmuson” keresztül adja át nekik az igazságot, akkor nem tesznek így, mindenesetre a többség nem (ld. *Dreigliederung*, szabad szellemi élet, jogegyenlőség, gazdasági partnerség alapelvei, az egységállam következő fejlődési fokán, melyen a valódi demokrácia felé léphetünk). Az a tény, hogy az emberek elutasítják ezeket a dolgokat, épp az eszközök egyike, melyet az ahrimáni erők használnak, s amely a legnagyobb lehetőséget fogja adni neki, amikor emberi alakban megjelenik a földön. A legjelentősebb igazságok figyelmen kívül hagyása pontosan az, ami a legjobb hidat építi Ahrimán inkarnációja számára. És semmi sem lesz nagyobb segítségünkre az emberi fejlődésben az Ahrimán által játszott szerep felismerésében, mint az erők előítéletmentes vizsgálata, melyek révén Ahrimán befolyása működik, s megtanulni azoknak az erőknek a felismerését, melyek révén az emberiség megvédheti magát a kísértésektől és félrevezetésektől.” (Steiner-katalógus ld. katalog_ga_2002.pdf, vö. GA 26. *Das Michael-Mysterium*, GA 194. *Die Sendung Michaels*, GA 223. *Die Anthroposophie und das menschliche Gemüt*, és Trithemius az 1879-től kb. 354 évig tartó Michael-korszakról, *De septem secundeis*, 1508, és a mennyei hierarchiák tana)

IOANNIS
TRITEMII ABBA-
TIS SPANHEYMENSIS DE
SEPTEM SECVNDEIS, ID EST, IN-
telligentijs, siue Spiritibus Orbes post
Deum mouentibus, reconditisimæ sci-
entiz & eruditionis Libellus, Impera-
tori Cæsari Diuo Maximilia-
no I. Aug. pio, sapien-
ti dicatus.

*Adiectæ sunt aliquot epistolæ ex opere Episto-
larum Io. Tritemij vtilissimæ.*

COLONIAE
Apud Ioannem Birckmannum.
ANNO M.D. LXVII.

DE VII. SECVND. LIB.
*inuge sacrificium cessauerunt, nec re-
stituetur Iudæis libertas ante ter-
tiam reuolutionem Michaelis spiri-
tus, hæcque fiet post Christi natiuita-
tem Anno 1880, mēse 8, hoc est anno
mundi 7170, mense 8. Christianam
religionē iis temporibus multi Iudæo-
rum et gentiliū assumpserunt, simpli-
cissimis atq; rusticanis prædicanti-
bus, quos non institutio humana, sed
Dei spiritus illustrauit. Ad primā sim*

Trithemius művének 1567-es kiadása, az 1880-ban
beköszöntő Michael-korszakról
(címlap, és 35. old.)

AZ ARKANGYALI KORSZAKVEZETÉSEK ÉS A KULTÚRKORSZAKOK ÁTTEKINTÉSE

Joannes TRITHEMIUS, O.S.B.: A Hét Másodlagos Okról (*De Septem Secundis*, 1508.) c. műve nyomán összeállította, kiegészítette: Z.T.Cs. (kulminációs időszak, zenit a korszakok közepe táján, ± 100 -200 év)

I.

1. **ORIPHIEL**/Szaturnusz, a „világ teremtésétől” (i.e. 5205.) 354 évig és 4 hónapig (*II., Ősiráni kultúrkorszak, az Ikrek jegyében, i.e. 6260-4100 k.; a „0.” év talán az árja, „jafetita” rassz felemelkedésének kezdetére utal, amihez közel van a bizánci éra kezdőéve, i.e. 5509, míg a zsidó időszámítás kezdete i.e. 3760; ld. még Ján. Jel. 2-3, a 7 gyülekezetnek szóló levelek az Atlantisz utáni 7 korszak alapjellegének leírásai, Ősiráni = Szmirna, előtte Őshindu = Efezus, i.e. 8420-6260 k., a Rák jegyében, v.ö. 6x 1000 évről Ján.Jel. 20,2-10*)

2. **ANAEL**/Vénusz, 354,4-708,8 / i.e. 4851,4-4497,8

3. **ZACHARIEL**/Jupiter, 708,8-1063 / i.e. 4497,8-4142

4. **RAPHAEL**/Merkúr, 1063-1417,4 / i.e. 4142-3788,4 (*III., Egyiptomi-Mezopotámiai korszak, a Bika jegyében, i.e. 4100-1940 k., Bika-zenit i.e. 3020 k., Pergamum*)

5. **SAMAEL**/Mars, 1417,4-1771,8 / i.e. 3788,4-3434,8

6. **GABRIEL**/Hold, 1771,8-2126 / i.e. 3434,8-3079

7. **MICHAEL**/Nap, 2126-2480,4 / i.e. 3079-2725,4

II.

1. **ORIPHIEL**/Szaturnusz, 2480,4-2834,8 / i.e. 2725,4-2371,8

2. **ANAEL**/Vénusz, 2834,8-3189 / i.e. 2371,8-2016

3. **ZACHARIEL**/Jupiter, 3189-3543,4 / i.e. 2016-1662,4 (*IV., Görög-Római korszak, a Kos jegyében, i.e. 1940 – AD 220 k.,Thiatira*)

4. **RAPHAEL**/Merkúr, 3543,4-3897,8 / i.e. 1662,4-1308,8 (*zenit: 1485 k., árák Indiában*)

5. **SAMAEL**/Mars, 3897,8-4252 / i.e. 1308,8-953 (*zenit: 1131 k., egyipt. újbírod., Asszíria első virágkora, „tengeri népek” támadásai, bronzkori összeomlás*)

6. **GABRIEL**/Hold, 4252-4606,4 / i.e. 953-599,4 (*zenit: 776 k., Róma alapítása 753, archaikus görög város-államok; Kos-korszak zenitje 860 k.*)

7. **MICHAEL**/Nap, 4606,4-4960,8 / i.e. 599,4-245,8 (*zenit: 422 k., Perzsia, gör.-róm. fénykor, 597-538, zs. babiloni fogsága, 560-480 k. Gautama Buddha, 336-323. N. Sándor*)

III.:

1. **ORIPHIEL**/Szaturnusz, 4960,8-5315 / i.e. 245,8 – AD 110 (*zenit: i.e. 68 k., Spartacus-felkelés 74-71) Róma alapításának 751. (?), Octavianus 42. (i.e. 40 - i.u. 14), Orophiel 245. évében született Jézus Szűz Máriától, a júdeai Betlehem-ben*

2. **ANAEL**/Vénusz, 5315-5669,4 / AD 110-464,4 (*zenit: 287 k., Diocletianus, népvándorlás, hunok, V., Keresztény-Germán korszak, a Halak jegyében, AD 220-2380, Szárdisz*)

3. **ZACHARIEL**/Jupiter, 5669,4-6023,8 / AD 464,4-818,8 (*zenit: 641 k., frankok, arabok, avarok, ogurok, székeltek*)

4. **RAPHAEL**/Merkúr, 6023,8-6378 / AD 818,8-1173 (*zenit: 995 k., III. Ottó, magyar honfoglalás, Vajk vs Koppány*)

5. **SAMAEL**/Mars, 6378-6732,4 / AD 1173-1527,4 (zenit: 1350 k., nagy pestis-járvány, 100 éves háború; Halak-zenit 1300 k.)

6. **GABRIEL**/Hold, 6732,4-7086,8 / AD 1527,4-1881,8 (zenit: 1704 k., XIV. Lajos, N. Péter cár, Rákóczi, spanyol örökösödési háború, 1713. *Pragmatica Sanctio*)

7. **MICHAEL**/Nap, 7086,8-7441 / AD 1881,8-2236 (*Ján. Jel. 12,7-12, ld. még Szt. Malakiás, ír püspök: „In psec. Petrus Romanus”, az utolsó pápa Ferenc/Bergoglio S.J.?, in Arnold de Wion: Lignum Vitae, 1595, II., p. 311; zenit: 2058 k., a „szocialista kísérlet” elleni magyar szociális forradalom 100. évfordulója táján*)

(VI., Szláv/ Orosz-Ázsiai korszak, a Vízöntő jegyében, AD 2380-4540 k., Filadelfia, zenit: 3460 k., Maitreya Buddha; VII., Amerikai korszak, a Bak jegyében, AD 4540-6700 †, Laodicea, Amen, „Mindenki Háborúja Mindenki Ellen”, majd még kb. 2 x 15 ezer év a Föld és az emberi élet fizikai „megtestesülése” végéig)

Michael arkangyal és a Sárkány (Dürer, Ján. Jel. 12); vö. RS, GA 233a, 1924. jan. 13: „És Michael-nél úgy van, hogy szigorúan elutasít minden olyasmit, ami pl. a nyelvekben is elválaszt. Amíg az ember a megismeréseit csak becsomagolja a nyelvbe, nem emeli a gondolat szintjére, addig nem jut Michael közelébe... És így látjuk ma a felfelé rohamozó ahrimáni szellemek harcát, akik felfelé szeretnék vinni az örökölt nemzetiségi impulzusok következményeit, amit Michael szigorúan elutasít... Ma valóban a leghevesebb szellemi harc dül ebben az irányban, mert ma az emberiség legnagyobb részére az jellemző, hogy szavakban gondolkodik, nem gondolatokban. Michaelhez csak akkor érünk föl, ha a szavakon túl igazi, belső, szellemi élményekhez jutunk... Ténylegesen ez a modern beavatás titka, hogy a szavakon túl a szellemisség átéléséhez jussunk.” (in G. Kühlewind: *Hogyan foglalkozunk antropológiával?*, 1989)

R. Steiner: *A jelen és a múlt dolgai az emberi szellemben* (Gegenwärtiges und Vergangenes im Menscheingeiste, GA 167/9., 1916. máj. 9.)

(Ma) „nem lehet hatni az ember gondolkodásának irányaira úgy, hogy az ne venné észre. Nem azt mondom, hogy az emberek gyakorolnak ilyen hatást. Nem, hanem az ahrimáni lények teszik ezt az emberek által. Ezek az emberek az ahrimáni lények eszközei. Így számosan hiszik, hogy amikor valamilyen ítéletet alkotnak, azt a saját meggyőződésükből fakadó döntés alapján érik el. Ez helyes lehet egy felületes módon, de láthatják, hogy nem helyes, amikor mélyen behatolnak egy helyzetbe, és azután a helyzet megváltozik. Ma az embereknek az a véleményük, hogy nem hisznek a tekintélyeknek. Nem vesznek át semmit egy tekintélytől, de nem ismerik fel, hogy a dolgok hogyan képesek belopózni a lelkükbe; ezt nem veszik észre.

Mármost hogyan történik ez? A gondolkodási szokások az idők során [a vallásiból] egy tudomány irányba fejlődnek; más szavakkal az emberek ma elfogadják a dolgokat, mert a tudomány mondja. A tudomány a tekintélyük. Valamilyen titokzatos helyről kapják az eszméiket, de nem tudják, mi történik ezen a titokzatos helyen. Ez a titokzatos hely az egyetem és hasonlók. Minden, amit innen kapnak, az emberiség gondolkodási mintáivá válik. Az emberek úgy gondolják, hogy a saját független ítéleteiket használják, de valójában ez egy jó alkalom Ahrimánnak, hogy az erőit beáramoltassa, mert Ahrimán nem léphet be a tudatos életbe, egy valóban tudatos életbe. Ha valaki jól kézben tartja a tudatát, Ahrimán nem léphet be. Mindazonáltal, amikor valaki nem éber, nem figyelmes, akkor Ahrimán beszűrődhet a gondolkodási szokásaink áramlatába...”

Gr. Széchenyi István műveiből

- Napló, 1842.10.03: „Arimannak fűtőanyagra van szüksége ... Isten nem akar neki embert adni. Márpedig Ariman az embereket kedveli leginkább, mert kiváló gőzt fejleszt nek... etc. etc. Amit mi örök kárhozatnak nevezünk, lehet, hogy annak éppen csak ily prózai, mechanikus oka van.”
- Napló, 1848.07.27: „Kossuth: ‘A magyar seregeknek magyar vezénylet, magyar színek kellene!’ ... Istenem, ahová csak odateszi a kezét ez az ember, rajta van az Arimán jégye!’”
- Jelenkor, 33. szám, 1843.04.27: „Ha van is oly hű, oly őszinte magyar, mint én, nálamnál őszintébb s hűbb egy sincs. Erre esküszöm. De azért mégsem tudom felejteni – és ezt minden csepp véremben érzem –, hogy önálló, halhatatlan lelkű szabad lény vagyok, mely előtt halandó lényegem porban áll. Ezért hallgatni kell bennem a magyarnak, ha ennek vágyai az igazságos emberrel jönnek ellentétbe.”

Egy „útmutatás” a 18. századból

„Hegy közepén, kapu előtt áll / nagy sörényű, büszke oroszán / kinek nemes, drága vérét / kiontá a szörnyű sárkány; / vesd le azt egy mély verembe, / fekete holló lesz majd belőle...”

(Geheime Figuren der Rosenkreutzer, Mons Philosophorum, <http://digidoll.library.wisc.edu>, 0004, ld. Országépítő, 1994/4)

Wacht ihn zum Herrn, nicht zum Knecht,
Eil nicht, bleib auf der rechten Bahn,
So wirst du Ruh und Freud viel han,

Die Kunst ist gerecht, wahr und gewiß,
Dem, der gottesfürchtig, fleißig ist,
Und braucht sich der Naturen recht,

Und gehn' es Gott dir in dein m Leben,
So thu reichlich den Armen geben,
Ez nenn, und halt die Kunst im Still,

Dem das ist gewislich Gottes Will,
Halt Treu und Ehrlich, dem mein lobey,
So bleibst du aller Fluchschreck frey.

MONS PHILOSOPHORUM.

Die Seel des Menschen überall
Verloren ist durch einen Fall,
Durch einen Fall des Leibs Gesundheit
Verloren und zerrütet leid't.
Der Seel ein Heil wiederbracht ist,
Welches ist IEHOVA Jesus Christ.
Des Leibes Gesundheit wiederbringt
Von Angesicht ein schlechtes Ding,
Welches ist verborgen in diesem Gemüth,
Der höchste Schatz in dieser Welt,
In ihm ist die höchste Medicin
Auch der größte Theil der Reichthum,
Welchen uns der HERRE IEHOVA
In der Natur hinterlaßet da,
Pater Metallorum genannt,
Den Philosophus wohl bekant,
Stehend wol für des Berges Fühl,
Jedermann er sich darbeyt feil,
Aber von Zephyris, so verkennt,
Am wenigsten er wied erkant,

So an den Blinden herumer tappen,
Schlingt mit sophistischen Lappen.
Zur Rechten wird gezeihet da
Lepus, deut der Kunst Chymia,
Wunderbarweil, und derselben Art
Erforscht wird durch des Feuers Quat,
Zur Linken dem sind man auch frey,
Was der rechte Clavis artis sey;
Wieweil wir ausdrückt die Heu das Quat,
In selbst kann man ihn nicht thun.
Im Mittel des Berges vor der Thür
Steht der tapfre Löw mit großer Zier,
Wachen der Drenge ungeheuer,
Vergewalt sein edles Blut so theuer;
Wirst ihn wol in ein tiefes Loch,
Davon entspringt der schwarze Rab;
Welches denn Janus artis heißt,
Aquila alba davon entspreußt;
Selbst der Crystall im Ofen sein,
Wird dir zeigen mit Augenschein,

Servum fugitivum gestwind,
Vieleu Kräftigen ein Wunder Kind.
Principium laboris ist
Der Müder genannt zu aller Zeit.
Dann auch im Haß zur rechten Hand
SOL LUNA des Himmels Bestand.
Der Senioy so pflanzen thut,
Rad, Rubeam & aliam gut.
Man schreißt du fort mit Vollständigkeit,
Arbor artis sich dir zeigt.
Mit seiner Weis verbindest er man,
Lapidem Philosophorum,
Dorst die Kron der Herrlichkeit,
Herrschend über alle Schädlichkeit.
Ez fleißig, fleißig, fleißig, fleißig,
Wirst dich der GOTT in Höhe komm.
Erlangst du das, so laß dir sein
Die Arnen stets beschien sein.
So wirst du mit der Engel Schaar
GOTT loben jetzt und immadur.

Az elkerülendő jövő

- ahrimanizált, „fekete mágikus”, high-tech világállam, a „kevesek” szempontjai szerint
- „korbácsai” az egységállamok („nemzeti”, „liberális”, vagy „zöld”)
- alávetett embertömegek, kiszolgáltatva az állami nano-geno-kiber terrorgépezetnek („Mátrix-birodalom”, ld. Perlas-Strawe)

MADE IN AHRIMANICA

„*Alien*”, az atlanti világ tudatalattijának egyik hollywood-i „archetípusa” és a hasonló horrosztikus figurák, King Kongtól a Jurassic Worldig és Godzilláig olykor a „faust-i” kiegyezés torz motívumával együtt jelennek meg, utalva Ahrimán jelenkori „felvállalásának” téves, öncélú, nyugati sz.köm. missziójára, ami a manicheizmus őskeresztényi alapelveinek, a gonosz jóval való legyőzésének félremagyarázásán alapszik

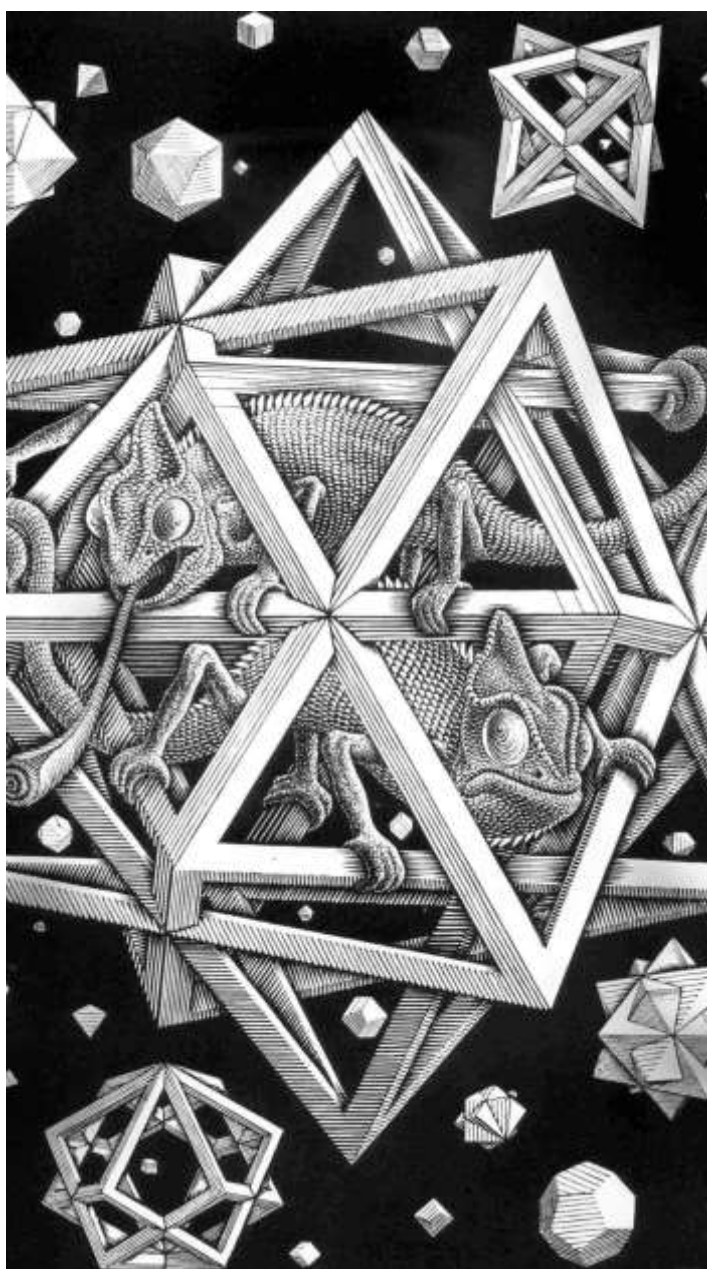

Zárszó

Mindebben az atlantiszi lelki-fizikai örökségben kereshetjük a forrását és magyarázatát a „turáni” lovasnépek, köztük szkíták, hunok, avarok, magyarok, mongolok egykori „átkos” küldetésének, az „Isten ostora” szerepnek, melyet az ókori hagyományok, majd a kereszténység nem pusztán rossz szándékkal tulajdonítottak e népeknek, hanem az emberiség valóságos története

alapján, de *együtt* a többi nép bűneinek, Istentől való elszakadásának megtorlóit, a világot megújító erők hordozóit is látták bennük. *Ugyanez* az atlantiszi örökség folytatódott, „reinkarnálódott” szellemi úton a közép- és dél-amerikai indiánok (azték, maja, inka, etc.) véres emberáldozati kultuszaiban, vagy Babilon és Egyiptom „fekete mágiájában”, s *egészen máig* megjelenik a különböző *titkos társaságok* hatalmi és tudatformáló tevékenységében, *Keleten, Nyugaton egyaránt*. Alapjában véve ez az „atlantiszi árnyék” az, amellyel ma, a manipulált „jobb- és baloldalak” káoszában, és a jövőben is szembe kell néznie az emberiségnek, s e „karma” szelíd és okos „eloszlatásával” kell megtalálni a helyes utakat, melyek az Igazság és a Szeretet valódi birodalmába vezetnek — a „világkormány”, világdiktatúra egyoldalúan materialista, falanszteri gépkorszaka helyett, amikor beépített „chipekkel”, irányítható „mesterséges intelligenciával” szeretnék helyettesíteni a magasabb lelkiismeretet, az emberi én-t, a „haladásra” hivatkozva, noha korunknak ez az alakja voltaképpen egy *próbatétel*, melyet meg kell haladni, *kísértéseit le kell győzni*.

Z.T.Cs. 2017

M.C. Escher (1898-1972): Reptiles (Hüllők) (www.mcescher.com)